DePaul University
UNIVERSITY LIBRARIES

DePaul University
Digital Commons@DePaul

Constitutions and Rules

Official Documents

1948

Constitutions Latin: 1948

Follow this and additional works at: https://via.library.depaul.edu/cm_construles

Recommended Citation
Constitutions Latin: 1948.
https://via.library.depaul.edu/cm_construles/20

This Article is brought to you for free and open access by the Official Documents at Digital Commons@DePaul. It has been accepted for inclusion in Constitutions and Rules by an authorized administrator of Digital Commons@DePaul. For more information, please contact digitalservices@depaul.edu.

Constitutiones ac Regulae Congregationis Missionis

ADDITIS FONTIBUS IURIS CONSTITUTIVI
EIUSDEM CONGREGATIONIS

Parisiis
In domo primaria Congregationis Missionis
95, Via dicta de Sèvres, 95
1948

INDEX GENERALIS

I. — CONSTITUTIONES CONGREGATIONIS MISSIONIS.

Titulus I. — De institutione et fine et iure Congregationis (1-5)

Titulus II. — De regimine et Constitutione Congregationis :
Caput I. — De regimine Congregationis (6-14)
Caput II. — De constitutione Congregationis (15-20)

Titulus III. — De superioribus et Conventibus Congregationis :
Caput I. — De Superiore Generali (21-29)
Caput II. —De Vicario generali (30-36)
Caput III. — De Consilio Superioris Generalis (37-44)
Caput IV. — De Admonitore Superioris Generalis (45-48)
Caput V. — De Secretario generali (49-52)
Caput VI. — De Procuratore generali (53-56)
Caput VII. — De Procuratore generali apud S. Sedem (57-60)
Caput VIII. — De Conventibus in genere :
Art. 1. — De voce activa et passiva (61-65)
Art. 2. — De procedendi modo (66-69)
Caput IX. — De Conventu generali in genere (70-75)
Caput X. — De Conventu ad eligendum Superiorem Generalem (76-87)
Caput XI. — De Conventu generali ad tractanda negotia (88-93)
Caput XII. — De Conventu sexennali (94-101)
Caput XIII. — De Conventu provinciali (102-110)
Caput XIV. — De Conventu domestico (111-116)
Caput XV. — De Visitatore (117-123)
Caput XVI. — De Consilio Visitatoris deque examinatoribus (124-129)
Caput XVII. — De Superioribus localibus (130-140)

Titulus IV. — De confessariis (141-145)

Titulus V. — De bonis temporalibus (146-154)

Titulus VI. — De admissione in Congregationem (155-168)

Titulus VII. — De votis (169-173)
Caput I. — De paupertate (174-182)
Caput II. — De castitate (183-188)
Caput III. — De oboedientia (189-196)
Caput IV. — De stabilitate in ordinem ad salutem pauperum (197-201)

Titulus VIII. — De ratione studiorum (202-215)

Titulus IX. — De sacra ordinatione (216-220)

Titulus X. — De fratribus coadiutoribus (221-226)

Titulus XI. — De obligationibus et privilegiis.
Caput I. — De obligationibus (227-240)
Caput II. — De privilegiis (241-245)

Titulus XII. — De functionibus Congregationis :
Caput I. — De missionibus ceterisque Congregationis functionibus erga proximum obeundis (246-263)
Caput II. — De paroecias regentibus (264-267)

Titulus XIII. — De exitu et dimissione Nostrorum a Congregatione (268-276)

II. — REGULAE seu CONSTITUTIONES COMMUNES (omittuntur)

III. — FONTES CONSTITUTIVI IURIS CONGREGATIONIS (omittuntur)

IV. — APPENDIX

1. Formula emissionis votorum temporariorum.
2. Formula emissionis votorum perpetuorum.
3. Formula emissionis votorum temporariorum usque ad tempus servitii militaris.
4. Formula emissionis votorum temporariorum post servitium militare.

V. — INDEX RERUM ANALYTICUS (omittitur)

I. CONSTITUTIONES
CONGREGATIONIS MISSIONIS

TITULUS I

DE INSTITUTIONE, FINE ET IURE CONGREGATIONIS

1. — Congregatio Missionis, fundata a S. Vincentio a Paulo anno 1625, est societas clericalis exempta, in qua sodales vivendi rationem religiosorum imitantur in communi degentes sub regimine Superiorum secundum Constitutiones a Romanis Pontificibus probatas, cum votis privatis.

2. — Eius finis est :

1° Propriae perfectioni studere ;

2° Evangelizare pauperibus, maxime ruricolis ;

3° Ecclesiasticos adiuvare ad scientias virtutesque acquirendas ipsorum statui requisitas.

3. — §1. Haec Congregatio clericis et fratribus coadiutoribus constat.

§ 2. Clericorum est : exemplo ipsius Christi et discipulorum, oppida et pagos perlustrare, in iisque praedicando et catechizando, verbi divini panem parvulis frangere ; confessiones generales totius anteactae vitae suadere et excipere ; iurgia et lites componere ; confraternitates caritatis instituere atque dirigere ; Seminaria externorum in nostris domibus erecta regere et in illis docere ; exercitia spiritualia tradere ; conferentias ecclesiasticorum externorum apud nos convocare et dirigere ; Filias Caritatis ex ipsarum institutione dirigere ; aliave munia, praedictis functionibus convenientia ac conformia obire.

§ 3. Fratrum vero coadiutorum partes sunt, clericos in supradictis omnibus ministeriis, Marthae officio fungendo, prout eis a Superioribus praescriptum fuerit, necnon suis orationibus, mortificationibus et exemplis cooperando, adiuvare.

4. — Congregatio nostra regitur Titulo XVII, Partis secundae Libri secundi Codicis iuris canonici, et propriis Constitutionibus.

5. — Magnae Constitutiones, Regulae communes, regulae officiorum sive maiorum sive minorum, Decreta Conventuum generalium hucusque lata, directoria functionum nostrarum adhuc in usu, quae haud sunt contraria harum Constitutionum praescriptis, vim suam retinent et servanda sunt ; cetera, qauae hisce Constitutionibus opponuntur, abrogantur.

TITULUS II

DE REGIMINE ET CONSTITUTIONE CONGREGATIONIS

Caput I

De regimine Congregationis

6. — § 1. Congregatio regitur per Superiorem Generalem legitime electum, penes quem residet suprema et omnimoda auctoritas ordinaria in totam Congregationem, id est : in singulos sodales, sicut in singulas Provincias, vice-provincias, domos, res, exercenda secundum ss. canones et Constitutiones.

§ 2. Caeteri superiores ea gaudent auctoritate quae intra fines sui muneris comprehenditur.

7. — Superiori Generali tamen antecedet Conventus generalis ob quascumque causas congregatus ; Conventus iste in Superiorem Generalem auttoritatem potestatemque insuper habebit, tum ei substituendi [Vicarium] Generalem, tum eum doponendi in casibus a Constitutionibus expressis et iuxta modum ibidem statutum.

8. — Superior Generalis in regenda Congregatione iuvatur ab Assistentibus legitime electis ; ita tamen ut facultas decernendi quae agenda sunt, sit penes ipsum Generalem, exceptis casibus in iure et a Constitutionibus expressis.

9. — § 1. Conventus generalis, Superior Generalis, Visitatores Provinciarum, Vicevisitatores, Superiores domorum sive formatarum sive non-formatarum, habent in subditos praeter potestatem dominitivam, vi voti oboedientiae, iurisdictionem quoque ecclesiasticam tam pro foro interno quam pro foro externo ad normam tamen harum Constitutionum ;

§ 2. Superiores maiores seu Superior Generalis et Visitatores veniunt nomine Ordinarii et praelati sunt.

10. — Congregatio Missionis, licet eius membra sint de clero saeculari, exemptionis privilegio gaudet ab Ordinariorum locorum subiectione, praeterquam quoad ad missiones spectat, et in casibus a iure expressis.[10]

11. — § 1. Potestas tum dominativa, tum ecclesiastica, qua pollent Superiores maiores et minores, exercenda est secundum regulas suorum officiorum et sacros canones.

§ 2. Potestas dominativa et administrativa Visitatorum et Superiorum localium, quae continetur in regulis particularibus uniuscuiusque officii, a Superiore Generali augeri aut imminui potest.[11]

12. — § 1. Superiores tum maiores, tum minores, Consultoribus muniuntur.

---

[10] (1) Breve Alexandri VII, 1659 ; Bulla Urbani VIII, a 1633

[11] (1) Const. Sel., Clem. X, 3.

§ 2. Cum autem ius statuit Superiores ad agendum indigere consensu vel consilio : tunc, si consensus exigitur, Superior contra Consultorum vocum agens, invalide agit ; si consilium tantum exigitur, ex. gr. : "de consilio" aut "audito consilio" satis est ad valide agendum ut Superior Consultores audiat.[12]

13. — Superiores maiores possunt notarios constituere pro negotiis ecclesiasticis nostrae Congregationis[13], necnon auditores, e Nostris eligendos, pro eiusdem tribunalibus.[13]

14. — Superiores tenentur notitiam et exsecutionem decretorum S. Sedis, quae Congregationem nostram respiciunt, suos inter subditus promovere.[14]

Caput II

De constitutione Congregationis

15. — Congregatio territorialiter organizatur per divisionem in Provincias et Viceprovincias.

16. — Provinciae vero in distinctas domos dividuntur, quae erunt formatae cum constent sex sodalibus qui vota emiserunt, quorum quatuor sint sacerdotes.[16]

§ 2. Singulis Provinciis praeest Visitator ; singulis domibus Superior localis.

17. — Viceprovincia constitui debet saltem tribus domibus, et regitur a Vicevisitatore.

18. — Duplicis generis Viceprovincia esse potest :

1° Viceprovincia, quae ex nulla Provincia iam formata pendet, utpote in via evolutionis et constitutionis ad novam Provinciam efformandam ;

2° Viceprovincia, quae originem ducit ex alia Provincia iam formata, a qua membra sua accipit, et cum ea aliquid totum efformat.

In primo casu, Viceprovincia est autonoma, directe et immediate pendet ex Superiore Generali sicuti aliae Provinciae formatae ; in secundo casu, Vice provincia non existit omnino autonoma, sed immediate et directe pendet ex Visitatore Provinciae, ciuius est filialis, id est ex qua originem ducit, et mediate ex Superiore Generali.

19. — § 1. Constitutio, coniunctio et aliacumque Provinciarum circumscriptio, pertinet ad Superiorem Generalem cum suo Consilio ;

§ 2. Eiusdemque est erectio domorum de consensu tamen Ordinarii loci[19], quique consensus secumfert permissionem habendi ecclesiam vel publicum oratorium domui adnexum, salvo praescripto can. 1162, § 4.[19]

---

[12] (1) Can. 105 ; 516, § 1.
[13] (1) Can. 503 ; 675.
[13] (2) Can. 1581.
[14] (1) Can. 509, § 1.
[16] (1) Canon 488, § 5.
[19] (1) Select. Clem. X, 8.
[19] (2) Can. 497, § 2.

§ 3. Pro abolitione tamen et translatione domus itemque pro suppressione Provinciae requiritur consensus Conventus generalis, et servatis de iure servandis.

§ 4. Si dissolvendi aut transferendi domum necessitas ita urgeat ut Conventus generalis consensus expectari nequeat, tunc res definiatur a Superiore Generali cum suo Consilio necnon Secretario Generali Congregationis, Procuratore Generali et Visitatoribus.

20. — Divisa Provincia ut distincta Provincia erigatur, etiam bona omnia quae in commodum Provinciae erant destinata et aes alienum quod pro tota Provincia contractum fuerat, a Superiore Generali cum suo Consilio, debita proportione ex bono et aequo dividi debent, salvis piorum fundatorum seu oblatorum voluntatibus, iuribus legitime quaesitis ac legibus particularibus, quibus Provincia regatur[20] (can. 1500).

TITULUS III

DE SUPERIORIBUS ET CONVENTIBUS CONGREGATIONIS

CAPUT I

De Superiore Generali

21. — Superior Generalis in perpetuum constituitur per electionem factam a Conventu generali ad plura medietate suffragia.

22. — Ad validitatem electionis requiritur ut Superior Generalis :

1° Natus sit ex legitimo matrimonio ;
2° Annos quadraginta completos sit natus
3° In Congregatione saltem duodecim annos expleverit post primam votorum emissionem ;
4° Caractere episcopali non sit insignitus, nec officium gerat Vicarii aut Praefecti Apostolici, licet charactere episcopali careat.

23. — Praeterea eligendus est qui :

1° Sit, quantum humana patitur infirmitas, ab omni affectu inordinato immunis ;
2° In suis orationibus et actionibus maxime unitus cum Iesu Christo ;
3° Omni virtutum genere, praesertim humilitate et caritate, praeditus ;
4° Iudicio solido, scientia non mediocri sed maiori prudentia atque discretione dotatus ;
5° Sciat insuper coniungere rectitudinem et severitatem cum mansuetudine et benignitate ;
6° Animi vigilantia, robore et firmitate polleat ;
7° Rerum Congregationis notitiam et experientiam sufficientem acquisierit ;

[20] (1) Can. 1500.

8° Habeat corpus sanum et bene compositum ;
9° A Nostris et ab externis quoque optime audiat.

24. — § 1. Superior Generalis post suam electionem, quamprimum poterit, exercitiis spiritualibus vacabit, quibus absolutis, in duabus schedulis coram Deo scribet, in altera : nomen illius quem in Domino iudicaverit idoneum, se vita functo, ad officium Vicarii Generalis obeundum usque ad futuram Generalis electionem ; in altera vero : nomina duorum qui post obitum suum Conventui generali proponentur, ut alteruter, si Conventui collibuerit, in Superioris Generalis officium sibi successurus eligatur.

§ 2. Ambas schedas in duabus arculis includat in archivo domus in qua residere solet accurate servatis.

25. — Superioris Generalis ius et officium est :

1° Omnia cura studere ut spiritus Sancti Vincentii firmus et fervens ubique conservetur, et Regulae ac Constitutiones serventur ;

2° Ordinationes condere in bonum Congregationis quae perpetuo observandae sunt, nisi a successore aut a Conventu generali aliter provisum fuerit ;

3° Visitationem canonicam domorum, Provinciarum, Missionum, Stationum peragere, sive per se, sive per Visitatores aut Commissarios ;

4° Uti facultatibus a S. Sede concessis Congregationi, et talem partem illarum suis subditis communicare, imminuere, revocare prout magis expedire censuerit ;

5° Instituere Secretarium Ggeneralem ac Procuratorem Generalem Congregationis, Visitatores eorumque Officiales, Superiores domorum, eosdemque rationabili de causa destituere ;

6° Uti, si casus ferat, opera Commissariorum, qui tantam potestatem habebunt quantam Superior Generalis requiri censuerit ; quaequae non cessabit, nisi iuxta can. 207 ;

7° Erigere cum suo Consilio, Provincias et domus, easque supprimere, iis servatis quae in iure et a Constitutionibus praescribuntur ;

8° Admittere in Congregationem quos dignos existimaverit ;

9° Cum suo Consilio indignos post emissa vota dimittere, ad normam Codicis iuris canonici ; poenis canonicis uti contra incorrigibiles et contumaces ;

10° Quoslibet contractus, servatis de iure servandis, inire, in rebus tamen maximi momenti, de consensu suorum Assistentium ad plura suffragia cum sua ipsius praerogativa in paritate ;

11° Convocare Conventum generalem et sexennalem, ipsumque dirigere et convocatos de consensu ipsius Conventus dimittere ;

12° In omni Conventu iure speciali gaudere quoad suffragia ;

13° Admittere, consultis suis Assistentibus, convictores in aliqua nostra domo per aliquod tempus notabile, vel per reliquum vitae tempus ;

14° Singulis quinquenniis relationem de statu Congregationis ad S. Sedem mittere iuxta normas a S. C. de Religiosis traditas.

26. — § 1. Superior Generalis additiones, mutationes vel derogationes sancire non potest in Constitutionibus.

§ 2. Acceptare nequit dignitates ecclesiasticas absque consensu Conventus generalis, nisi id praecipiat Summus Pontifex virtute obedientiae.

§ 3. Ut totius Congregationis gubernationi impensius et perfectius vacare queat, nullius domus particularis nisi domus Curiae generalis administrationi ullomodo vacabit.

§ 4 Nulli open externo etiam pio, quod nec ad officium suum, nec ad Institutum pertineat per se incumbet, nisi aliquando maior Dei gloria, urgensque proximi necessitas id exigant.

27. — Cessat Superioris Generalis officium per ipsius renuntiationem legitime acceptam a Conventu generali vel a Romano Pontifice ; aut per substitutionem Vicarii Generalis ; aut per remotionem a Conventus generali, ut infra dicetur.

28. — § 1. Locus est substitutioni per Vicarium Generalem, cum Superior Generalis in rebus non parvi momenti, ita languidus et negligens vel etiam inutilis ad gubernationem Congregationis evadit, ut damnum notabile Congregationi inferret ; tunc Assistentes, re mature perpensa, postquam ad pluralitatem suffragiorum iudicaverint Vicarium Generalem substituendum esse Superiori Generali, ipsum cum debita modestia et reverentia monebunt atque cogabunt ut eligat et sbustituat sibi Vicarium Generalem, a maiore parte Visitatorum per epistolam approbandum ;

§ 2. Rendente Superiore Generali, aut si esset in eo statu caducitatis vel infirmitatis ut non posset eligere sibi Vicarium Generalem, ipsi Assistentes convocabunt Conventum generalem, et sub directione Assistentis antiquioris electione, declarabitur Vicarius Generalis qui plural suffragiorum medietatem sortitus fuerit.

29. — § 1. Iusta causa est ut Conventus generalis decernat remotionem, si Superior Generalis in gravissimum aliquod peccatum externum laberetur ; aut si doctrinam pravam haberet, qui casus sperantur nunquam obventuri

§ 2. In his casibus, si res fuerit sufficienter testata, Assistentes convocabunt Conventum generalem per litteras missas ad Visitatores, et constito per secreta suffragia de delicto, deque conditionibus ad deponendum Superioren Generalem requisitis, Primus Assistens pronunciabit ad pluralitatem suffragiorum, quae quidem ut sint efficacia, bis tertiam eorum partem excedere debebunt ; quibus peractis procedetur ad electionem alterius Generalis iuxta consuetam formam ; si res demum postulet Conventus ille Generalem extra Congregationem dimittet, ad normam can. 653.

CAPUT II

De Vicario Generali

30. — § 1. Ipsamet die obitus Superioris Generalis et quamprimum post obitum, Primus Assistens convocat omnes sacerdotes qui tunc domi sunt, servatis praescriptis normis pro casu.

§ 2. Scheda manu Superioris Generalis defuncti scripta pro nominatione Vicarii Generalis legatur alta voce a Secretario Congregationis.

§ 3. Is cuius nomen in dicta scheda repertum fuerit, sine controversia, Vicarius Generalis censebitur et ut talis ab omnibus admittetur.

31. — § 1. Si ille, qui in scheda nominatur Vicarius, e vita decesserit, aut si gravi morbo aliove modo impediatur quominus officio suo vacare possit, vel etiam, si eveniat Superiorem Generalem non nominato Vicario generali mortuum esse, tunc Primus Assistens ut Vicarius Generalis ab omnibus habebitur.

§ 2. Assistentes, primo excepto, ad plura suffragia iudicabunt de morbo aut impedimento nominati Vicarii Generalis.

§ 3. Quod di Primus quoque Assistens e vita decesserit, tunc Assistens, antiquior ratione electionis, habebitur ipso facto ut Vicarius Generalis.

32. — Vicarius Generalis elegi quoque poterit ad plura medietate suffragia a Conventu extraordinario deputatorum, si Superior Generalis eum sibi substituere no posset aut nollet, et in hoc casu Conventus praefinire poterit quanta erit Vicarii auctoritas, attento Superioris Generalis statu ; item, a Conventu sexennali, eodem prorsus modo quo in casu praecedenti.

33. — § 1. Vicarius Generalis statim atque designatur et recognoscetur, accipiet a Primo Assistente claves armariorum et scrinii in quibus sunt scripturae quas Superior Generalis apud se conservabat, ex quibus tamen nullam accipere poterit nisi exigente necessitate et ad id vocatis duobus Assistentibus et Secretario Congregationis, atque illas quamprimum et iisdem praesentibus reponet.

§ 2. Diligenter et absque mora curabit ut pro Generali defuncto fiant suffragia.

34. — § 1. Utetur Vicarius Generalis iisdem Assistentibus, Admonitore, Secretario et Procuratore generali, Visitatoribus, Superioribus localibus et aliis Officialibus a Superiore Generali nominatis, quos non poterit mutare nec alio mittere, nisi ob aliquam gravissimam causam a maiore parte sui Consilii approbatam ;

§ 2. Si aliquis istorum officialium moriatur, vel alio mittatur, urgente necessitate, cum Consultorum suorum consensu ad plura suffragia, alium substituere in locum praedicti.

§ 3. Si forte ipse Vicarius erat Assistens, vel moriatur aliquis Assistentium, poterit, mediante pluralitate suffragiorum, alterum substituere non quidem in Assistentem sed in Consultorem, qui ut talis ad Conventum generalem ius non habet.

§ 4 Si vero Admonitoris officium vacet, illud ipso facto ad Primum Assistentem devolvetur.

§ 5 Denique post electionem mittendorum ad Conventum sive provincialem sive generalem nullum ex ipsis Vicarius Generalis eo poterit mittere unde commode et opportune ad eumdem Conventum venire impediatur.

35. — § 1. Non poterit Vicarius Generalis :

1° Aliquid immutare in regimine, Constitutionibus, Regulis communibus vel Officialium, neque in functionibus, exercitiis, usibus seu consuetudinibus Congregationis ;

2° Admittere novas domorum fundationes neque eas abolere ;

3° Vendere vel alienare bona stabilia Congregationis ;

4° Aliquas Missiones ad partes Infidelium multum remotas aggredi ;

5° Aliquem qui vota emiserit in Congregatione dimittere.

§ 2. Si tamen necessitas vel gravissima causa urgeat, poterit cum Consilio suo ad plura suffragia haec omnia decernere et exequi.

36. — § 1. Conventum generalem ad Superioris Generalis electionem Vicarius convocabit, diem locumque designabit, quamprimum poterit, ita ut non possit excedere spatium sex mensium, nisi necessitas ex consensu Assistentium aliquam exegerit dilationem ;

§ 2. In Conventu generali unicum habet suffragium cum praerogativa tamen in suffragiis non secretis ;

§ 3. Deputabit cum approbatione Assistentium inclusorem in conclavem cui adiungitur socius ;

§ 4. Ante electionis diem, aperit arculam continentem Superioris Generalis defuncti schedulam, electores a censuris absolvit, promulgabit electum et decretum electionis formabit ;

§ 5. Post electionem cessat ab officio Vicarii et in sequentibus Conventus sessionibus ius suffragandi habebit, sedens primus ante Assistentes et Visitatores.

CAPUT III

De Consilio Superioris Generalis

37. — Consilium Superioris Generalis constituitur ex Assistentibus Generalibus.

38. — Assistentes ad plura medietate suffragia eliguntur a Conventu generali, sive a Conventu sexennali.

39. — Assistentes in suo officio durant usque ad peractam electionem alterius Superioris Generalis ; Conventui intersunt ad finem usque ; exeuntes officio possunt denuo eligi.

40. — § 1. Assistentium numerus determinatur a Conventu generali[40]. Eligendi sunt saltem quatuor, de numero sive eorum qui Conventui intersunt, sive absentium.[40]

§ 2. Requiritur autem ad validitatem ut eligendi saltem decennium post vota in Congregatione exegerint ;

§ 3. Sint insuper ex variis Provinciis ; et praesertim boni sacerdotes, obsequii divini zelatores ; inordinatis affectibus quantum humana fragilitas patitur, immunes ; boni amatores ; studio et zelo Instituti conservandi eiusque primitivum spiritum promovendi ardentes ; sed praecipue in Instituto rebusque Congregationis bene versati.[40] (Const. p. 10-11).

41. — § 1. Assistentes in eadem domo qua ipse Superior Generalis residere debent ; nec possunt nisi propter necessitatem alio mitti ad tempus non breve, id est duodecim menses.

---

[40] (1) Constit., p. 10, 94.

[40] (2) Reg. De Conventu generali.

[40] (3) Const. p. 10-11.

§ 2. Si ad tempus nimis longum aliquis eorum absens esse debeat, Superior Generalis de consensu sui Consilii et Visitatorum ad plura suffragia per litteras transmittenda, substituet aliu, qui officio fungetur usque ad Assistentis reditum.

42. — Assistentium partes sunt :

§ 1. Opera et consilio iuvare Praepositum Generalem in regimine Congregationis, tam in rebus pertinentibus ad doctrinam, quam in agendis, ita tamen ut facultas decernendi sit penes ipsum Generalem, exceptis casibus in Constitutionibus aut in iure expressis ;

§ 2. Providere in iis quae respiciunt victum, vestitum, sumptus, necnon curam corporis Superioris Generalis.

43. — § 1. Si aliquis ex Assistentibus moriatur, substitutio fiet eodem modo ac n. 41 et substitutus officio suo fungetur usque ad Conventum Generalem vel sexennalem inclusive.

§ 2. Sed si tantum inter sex menses Conventus generalis vel sexennalis haberi debeat, Superior Generalis non tenetur nominare substitutum.

44. — § 1. Assistentes removeri possunt ab officio iisdem rationibus ac Superior Generalis[44].

§ 2. Deponi nequeunt nisi per Conventum generalem, vel, in casu urgentiore, per Superiorem Generalem cum consensu Assistentium et Visitatorum ad plura medietate suffragia.

CAPUT IV

De Admonitore Superioris Generalis

45. — § 1. Admonitor Superioris Generalis eligitur a Conventu generali vel a Conventu sexennali[45] sicut agitur pro electione Assistentium Generalium ad plura medietate suffragia[45] ;

§ 2. Eligi potest unus de Assistentibus vel alius ex praesentibus aut absentibus, qui tamen residere debet in domo Superioris Generalis.

46. —Eligatur sacerdos, qui cum Iesu Christo sit in suis actionibus bene unitus : maxime discretus et prudens ; non multum credulus ; non timidus ; minime audax ; in rebus Congregationis bene versatus, et in quantum fieri potest, non ingnatus Superiori Generali ; denique, qui saltem decennium post emissa vota in Congregatione exegerit[46].

47. — Admonitor substitui potest in casu necessitatis eodem modo ac substituuntur Assistentes Generales.

---

[44] (1) Decr. 24 confirmatum a Ben. XIII, 21 iulii, 1724 ; 4 iunii 1727.

[45] (1) Const., p. 12.

[45] (2) Const. p. 11, 98, Select. 2°.

[46] Const., p. 97-98.

48. — Eius officium est :

1° Commonefaciendi Superiorem Generalem de rebus non levis momenti, quae eiusdem personam atque officium spectant, et quidem facere debet maxima cum humilitate et caritate necnon prudentia ;

2° Orandi peculiari modo pro Superiore Generali, cum officii sui ratione teneatur ad ipsius animam attendere.

CAPUT V

De Secretario Generali

49. — Secretarius Generalis debet esse communi bono Congregationis aptissimus, eiusdem rerum studiosissimus et in cis bene versatus ; Superiori Generali fidelissimus, cuius ita minister esse debet, ut pro memoria et manibus illi sit ad ea omnia quae scribenda vel tractanda sunt.

50. — Nominatur a Superiore Generali et in munere perdurat ad nutum eiusdem.

43. — § 1. Secretarii Generalis munus est :

1° Generalis iussu et nomine, epistolas, actaque conscribere, quae ad negotia Congregationis pertinent ; item negotia ad ipsum spectantia tractare sub auctoritate Superioris et ad normam iuris

2° Archivi Congregationis curam habere, in quo scripturas omnes utiles accurate asservare debet ; publicare Acta S. Sedis nostram Congregationem respicientia, itemque Decreta Conventuum generalium, necnon epistolas circulares Superioris Generalis, et omnia quae ad histoniam Congregationis spectant ; conficere catalogum Provinciarum, domorum, personarum Congregationis ; defunctos nostros notificare pro suffragiorum applicatione ; atque notitias Nostrorum, qui pie decesserunt, iuxta Superioris Generalis instructionem typis mandare.

§ 2. Ius habet adsistendi Conventui generali post electionem Superioris Generalis cum iure suffragii[51], et sedet post Visitatores ; secretarium istius Conventus adiuvat ad conficienda decreta[51]. Intervenit quoque Conventui provinciali, sedens ad dexteram Visitatoris ante Superiores[51].

52. — Secretarius generalis est cancellarius Congregationis et eo ipso notarius, quod officium exercet ad normam iuris[52] (ex analogia cum can. 372).

CAPUT VI

[51] (1) Constit. p. 79, 117 ; Select. 14.
[51] (2) Const. p. 79.
[51] (3) Decr. 150.
[52] (1) Ex analogia cum can. 372.

De Procuratore Generali

53. — Procurator seu Oeconomus Generalis, qui praeest vitae temporali totius Congregationis, pollere debet singulari penitia in administrandis bonis et negotiis gerendis, simul ac fidelitate et diligentia.

54. — Nominatur a Superiore Generali et ad nutum eius in munere manet[54].

55. — Ratione Officii, Procurator generalis tenetur :

1° Bona Congregationis administrare sub directione Superioris Generalis, ad normam Constitutionum, ss. canonum, et ad mentem benefactorum vel donantium[55].

2° Invigilare super procuratores provinciales et domesticos, necnon super omnes in negotiis Congregationis partem habent ;

3° Bis in anno de administratione rationem reddere Superior generali cum suo Consilio.

56 — § 1. Procurator Generalis intervenit conventui domestico domus in qua residet ; necnon in Conventu provinciali in quo sedet post Secretarium et ante Superiores[56] ; item Conventui sexennali et Conventui generali post electionem Superioris Generalis, cum iure suffragii[56], et sedet post Visitatores et Secretarium generalem. Secretarius Conventus generalis adiuvat ad conficienda decreta.[56]

§ 2. Consilio generali cum Assistentibus tunc interest cum vocatur a Superiore ad referendum pro negotiis ad suum officium pertinentibus.

CAPUT VII

De Procuratore Generali Apud Sanctam Sedem

57. — Procurator Generalis apud S. Sedem est sacerdos Nostris qui, sub directione Superioris Generalis negotia Congregationis apud S. Sedem pertractat[57]. Romae residet, nullam habens auctoritatem in Congregatione.

58. — Nominatur a Superiore Generali audito suo Consilio.

59. — Huiusmodi Procuratoris est :

1° Maxima cum reverentia et fideitate erga S. Sedem adimplere commissiones ipsi transmissas vel commendatas a Superiore Generali ;

---

[54] (1) Constit. p. 5 ; Select. n. 3
[55] (1) Can. 516, § 2 ; 532, § 1.
[56] (1) Decr. 150.
[56] (2) Const. p. 79, 117.
[56] (3) Const. p. 79
[57] (1) c. 517, § 1.

2° Monere Superiorem Generalem de negotiis quae apud S. Sedem tractanda sunt eique transmittere omnia decreta, rescripta et caetera documenta S. Sedis quae Congregationem nostram spectant.

60. — Nullum unquam negotium sive alicuius Provinciae, sive domus Congregationis, sive etiam particulare, praeter postulationes facultatum ordinariarum et usitatarum, suscipiet, nisi prius ipsi certo constet de Superioris Generalis consensu, quando agitur de rebus quae totam Congregationem aut aliquam Provinciam spectant ; aut Visitatoris, quando agitur de rebus quae ad aliquem particularem suae Provinciae attinent.[60]

CAPUT VIII

De Conventu Generali in Genere

Art. I. – De voce activa et passiva

61. — § 1. Omnes sacerdotes qui vota temporaria in Congregatione emiserunt, quique curriculm theologicum integre expleverunt, voce activa gaudent, nisi eam amiserint ob aliquod delictum ex iure communi aut ex iure nostrae Congregationis.

§ 2. Ad ius vocis passivae requiritur praeterea ut huiusmodi sacerdotes sex annos completos post primam votorum emissionem expleverint.

§ 3. Nemo gaudere potest duplici suffragio activo, excepto Superiore Generali in casibus a Constitutionibus statutis.

§ 4. Qui sibimetipsi suffragatus est, privetur voce activa et passiva.

62. — Eligendi sunt in deputatos qui habeant non mediocrem notitiam et experientiam rerum atque functionum nostrarum, ardensque studium ac verum zelum conservandi ac promovendi spiritum nostri Instituti ; Regulas ac Constitutiones fideliter observent et prudentia ad agendum polleant.

63. — § 1. Ante conventum nemini licet renuntiare voci activae sine causa gravi proponenda Superiori qui conventum convocavit, quique cum suo Consilio examinabit et renuntianti exponet quid ipse iudicaverit ; postea si renuntians insistat, superior omnia subiiciat resolutioni Conventus ;

§ 2. Renuntiatio, ut valeat, fieri debet in scriptis, et a renuntiante subscribi.

64. — § 1. In conventu, ante vel post scrutinium, nemini licebit voci passivae renuntiare sine causa a conventu approbata, sive agatur de deputatione ad Conventum provincialem sive ad generalem[64].

§ 2. Quinimo, incoepta iam electione et non completa, numquam potest talem renuntiationem approbare[64].

---

[60] (1) Reg. Procur. penes S. Sedem, p. 31, par. 17.

[64] (1) Constit. p. 147, n. 102.

[64] (2) Decr. 100, 101.

§ 3. Si electus renuntiet ire ad conventum, sive in ipso actu conventus, sive post dissolutum conventum, non debet fieri nova electio[64].

65. — Nemo, in conventibus sibi alium substituere potest proprio arbitrio sed tantum secundum normam Constitutionum et Decretorum, ut videre est pro casu quo Superior vel Visitator interesse nequeat ad Conventum, cui interesse debet ex iure, prout suis in locis habetur.

Art. II. – De procedendi modo

66. — § 1. In electionibus, quae omnes per secreta suffragia faciendae sunt, ad numeranda, perlegenda et proclamanda suffragia semper requiruntur tres scrutatores,[66] qui iuramentum praestabuns de secreto servando et fidelitate circa electionem.[66]

§ 2. Huiusmodi scrutatores, ante electionem secretarii et assistentis elections, ex iure sunt, uma cum praeside, duo, ratione vocationis, antiquissimi ex congregatis.

67. — § 1. Omnes sessiones inchoabuntur cum invocatione Sancti Spiritus et Beatae Virginis Mariae

§ 2. Postea, per ordinem sedentes, et bonum Congregationis unice prae oculis habentes, agent de negotiis in conventu tractandis, secretario fideliter adnotante quae acta sint necnon decreta lata.

§ 3. Acta huiusmodi a congregatis probata et a secretario conscripta et perlecta, subscribenda sunt a praeside, ab eodem secretario, a scrutatoribus et ab omnibus congregatis, ac, sigillo Congregationis munita, in tabulario diligenter asservanda[67].

68. — § 1. In cuiusvis conventus initio, procedendum est ad electionem ipsius Conventus secretarii.

§ 2. Ille electus habebitur, qui maiorem suffragiorum numerum retulerit, demptis suffragiis nullis.

69. — Congregati tenentur ad secretum servandum circa omnia quae secretum requirunt iure sive naturali sive divino et canonico, praesertim circa informationes erga candidatos, tempore conventus datas vel acceptas, et quoad manifestationem illorum pro quibus unusquisque suffragium tulerit[69].

CAPUT IX

De Conventu generali in genere

70. — Conventus generalis plures ob causas celebrandus venit :

1° Ad eligendum Superiorem Generalem ;

---

[64] (3) Decr. 135, 136, 138.
[66] (1) Const. p 143.
[66] (2) Can. 507, § 1 ; 171, § 1 ; Const. p. 67, 1
[67] (1) Const. p. 171, 5, p. 86.
[69] (1) Const. p. 51, 5.

2° Ad negotia Congregationis tractanda, singulis duodecim annis, post ultimum Conventum generalem ;

3° Extra dicta tempora, quotiescumque Superior Generalis iudicet eum esse celebrandum ad solvendam rem magni momenti et urgentem quaeque iudicatur non bene tractari posse nisi in Conventu generali.

71. — Praeter Conventus praedictos habetur quoque :

1° Conventus ad deponendum Superiorem Generalem ;

2° Necnon Conventus sexennalis, sexto anno post finem ultimi Conventus generalis supputando, quique decernere debet de cogendo vel non cogendo Conventu generali ante illum qui ordinarie celebratur duodecimo quoque anno.

72. — Celebrationi Conventus generalis praecedere debent Conventus domesticus et provincialis eligendi causa deputatos, qui a quavis Provincia simul cum Visitatore mittentur ad Conventum generalem, et afferent postulata Provinciae proponenda Conventui generali aut Superiori Generali.

73. — Conventus generalis convocatur a Superiore Generali vel ab eo qui ullius locum tenet, statutis tempore et loco ubi Conventus celebrandus est et declarato eius fine.

74. — Conventus generalis interesse debent : Superior Generalis, si adsit ; secus qui eius vices gerit, cui competit praesidentia et directio Conventus ; Assistentes Generales ; Secretarius Generalis ; Procurator Generalis ; Visitatores ; duo deputati electi in singulis Conventibus provincialibus ; unus deputatus electus in singulis Conventibus Viceprovinciae autonomae.

75. — § 1. Si autem impediatur Visitator quominus se conferat ad Conventum generalem, in suum locum substituet unum ex duobus electis in deputatum a Conventu provinciali ; primus autem substitutus succedet in deputatum pari modo ac in sequenti paragrapho.

§ 2. Si Visitator vita decesserit, nullo nominato qui eius vices gerat, primus ex duobus electis succedet in locum Visitatoris, secundus in primum deputatum, et primus substitutus in secundum deputatum.

CAPUT X

De Conventu Generali ad Eligendum Superiorem Generalem

76. — § 1. Antequam deveniatur ad electionem Superioris Generalis, praesentibus omnibus qui ius habent interveniendi Conventui, post recitationem “Veni Creator” et exhortationem Vicarii Generalis, eligetur ad plura suffragia secreta secretarius conventus ;

§ 2. Dein, legentur Constitutiones, ut omnes electores sciant quid agere debeant usquedum fiat electio Superioris Generalis.

77. — § 1. Ut electores omnes opportunam dent operam informationibus petendis et dandis, et ut orationi melius vacent pro felici electionis successu, in biduo ante electionem nullus, si fieri potest, domo exibit.

§ 2. Ante diem electionis, congregatis pandentur nomina duorum, qui a defuncto Superiore Generali designati sunt ut digniores ad eius successionem in generalatu ; arcula, in qua continentur eorum nomina, aperiendi erit in Conventu cum clavibus a duobus primis Assistentibus allatis.

78. — Cum vero dies electionis advenerit omnes congregati Sacrum Deo offerunt pro felici electione, et, hora statuta, includuntur in conclavi sub praesidentia Vicarii Generalis vel, eius defectu, Primi Assistentis Generalis.

79. — § 1. Sessio incipitur invocatione Sancti Spiritus et B. V. Mariae. Inclusis electoribus, Vicarius brevem exhortationem ad congregatos habebit per se vel per alium a se cum approbatione maioris partis Assistentium deputatum.

§ 2. Ad plura suffragia secreta eligetur assistens electionis, qui vigilare debebit ut omnia secundum ordinem fiant ; dein, peracta oratione per quadrantem in silentio et coram divina Maiestate, singuli eligent quem magis idoneum esse censerint.

80. — In schedulis praeparatis, singuli inscribent nomen illius quem unusquisque eligit in Superiorem Generalem, et, ordine servato, unusquisque accedit ad mensam per modum altaris praeparatam ; tunc, genuflexus, alta voce dicet : "Testem invoco Iesum Christum qui me iudicaturus est, quod ego N… N… illum eligo et nomino in Superiorem Generalem quem sentio ad hoc munus ferendum aptissimum" ; quo dicto, surget, et schedulam plicatam in pyxidem mittet.

81. — Latis omnibus schedulis ac numeratis legentur alta voce nomina in schedulis inventa et si quis plus quam mediam partem suffragiorum, demptis schedis nullis, sortitus fuerit, ille erit Superior Generalis.

82. — § 1. Si in primo scrutinio nemo necessaria suffragia obtinuerit, tentandum erit secundum scrutinium eodem modo quo factum est primum ; sed in eo nemo eligi poterit, nisi sit ex eis qui in primo sortiti fuerint alilqua suffragia ; si neque in secundo electus esset Generalis, poterit pari modo tertium tentari scrutinium, imo et quartum atque quintum, si ita expedire visum fuerit Conventui.

§ 2. Quibus scrutiniis frustra tentatis, si electores omnes convenerint referendum esse totum electionis negotium Compromissariis, tunc quinque, deinde, si opus fuerit, plures, modo sint numero impares, ad plura medietate suffragia secreta eligentur in Compromissarios e numero congregatorum, qui non habuerint suffragia passiva ad generalatum, vel, si habuerint aliqua, ad quatuor non pertingerunt.

§ 3. Compromissarii eligent Generalem ex iis qui saltem quatuor suffragia habuerint ; quem maior pars Compromissariorum elegerit, servato modo praecedentium scrutiniorum, ille erit et declarabitur Superior Generalis.

83. — § 1. Electione legitime peracta, Vicarius Generalis aut is qui praesidet decretum electionis formabit, et viva voce proclamabit electum ; sed, si ipse Vicarius in

Superiorem Generalem electus fuerit, secretarius decretum formabit et ipse electum proclamabit.

§ 2. Et continuo, omnes congregati, singillatim genibus in terram flexis, ele4ctum salutabunt eiusque manum humiliter osculabuntur per ordinem.

§ 3. Qui vero electus fuerit, commissum sibi onus dictamque salutationem non renuet, eius memor in cuius nomine gratam habere debet electionem.

§ 4. Absoluta electione, comburentur schedulae, hymnus « Te Deum » alternatim recitabitur, et aperientur fores ut congregati e loco Conventus exire valeant.

84. — Officium assistentis electionis cessat post electionem Superioris Generalis.

85. — § 1. Sequitur, in alia sessione, electio Assistentium et Admonitoris Generalis iuxta formam consuetam ; in huiusmodi electione, Superior Generalis se abstinebit a ferendo suffragio.

§ 2. Ii electi habebuntur, qui plura medietate suffragia retulerint ; quique ut electi a praeside conventus proclamabuntur.

§ 3. Si in primo et secundo scrutinio nemo esset electus, tunc in tertio et in quarto, si opus fuerit, suffragia dari debebunt, sed tantum inter illos duos qui in ultimo scrutinio plura surrfagia habuerint, ita tamen ut, si alii sortiti fuerint tot suffragia quot unus ex illis duobus, habeant simul cum illis ius passivi suffragii in sequenti scrutinio.

§ 4. Quibus etiam duobus scrutiniis frustra tentatis, recurrendum erit, si omnes electores consenserint, ad quinque vel septem Compromissarios, qui unum eligant ex iis tantum qui in duobus ultimis scrutiniis suffragia habuerint, relictis aliis etiamsi in duobus primis scrutiniis sortiti fuerint aliqua suffragia ; quem maior pars Compromissariorum elegerit, censendus erit ac declarandus Assistens.

§ 5. Si quis ex Assistentibus electus, aut Admonitor Superioris Generalis. absit nec facile vocari possit ante absolutum Conventum, Superior Generalis ei electionem notam faciet et caetera perficiet quae in Conventu fieri debeant.

86. — § 1. Quavis de causa habeatur Conventus generalis, si contingat vel iam indicto, vel coacto, vel statim post ipsum dissolutum, Superiorem Generalem vel aliquem ex eius Assistentibus vel Admonitorem e vivis decedere ; vel si accidat Superiorem Generalem in eo statu esse ut Congregationem per seipsum regere non possit ; in his casibus, missi a singulis Provinciis pro Conventu generali ius habebunt, absque nova convocatione et deputatione, eligendi novum Superiorem Generalem vel Assistentem vel Admonitorem.

§ 2. Idem ius habebunt pro sola electione Superioris Generalis, etiam post aliquorum discessum, si facile et intra breve tempus revocari possint.

87. — § 1. Ceterae Conventus sessiones iuxta modum agendi praescriptum pro Conventu generali ad tractanda negotia habebuntur.

CAPUT XI

De Conventu generali ad tractanda negotia

88. — Conventus generalis gaudet pleno iure decernendi et statuendi quae ad Congregationis prosperum felixque regimen conducere videntur, condendo leges seu Decreta quae constituunt disciplinam Congregationis.

89. — § 1. In Conventu generali agetur de rebus seu negotiis gravibus quae ad vitam vel progressum Congregationis pertinent.

§ 2. Cavere omnino debent Congregati ne quidquam contra substantialia Instituti, cuiusmodi sunt Constitutiones, proponant.

§ 3. Verum si gravia incommoda ex alicuius praescripti Constitutionum observatione, in quibusdam locis iam sint secuta vel secutura manifesto praevideantur, poterunt proponi non ut tollantur vel immutentur huiusmodi praescripta, sed ut ipsis non parvi momenti incommodis efficacia remedia a Conventu applicentur, vel ad Sedem Apostolicam reccurratur.

§ 4. Licebit tamen de omnibus rebus etiam substantialibus Instituti declarationem seu explicationem a Conventu petere, ut, si visum fuerit expedire, aliquam delucidationem circa rem propositam praebeat.

90. — § 1. Res propositae decernentur per suffragia omnium congregatorum ; id autem vim iuris habebit quod a maiori parte approbabitur.

§ 2. Superior Generalis habebit ius duo suffragia ferendi, sive secreta illa fuerint sive non, atque praerogativam in paritate non secretorum.

91. — Non proponentur Conventui nisi ea quae vel Superior Generalis proponere voluerit, vel “Commissio magna” proponenda censuerit ad pluralitatem suffragiorum.

92. — § 1. Ad istam Commissionem magnam efformandam, cui praesidet Superior Generalis, eligendi sunt in Conventu ad plura suffragia secreta duo Assistentes et quatuor de numero praesentium qui, in quantum fieri poterit, sint ex antiquioribus, presertim de numero Visitatorum.

§ 2. In electione istorum Assistentium ac deputatorum, Superior Generalis unicum habebit suffragium et sine praerogativa ; et si quid, in ista Commissione, ab ipso aut a quibusdam Conventus deputatis propositum via suffragiorum non secretorum definiendum erit, unico suffratio cum praerogativa in paritate gaudebit.

§ 3. Huiusmodi Commissionis munus est seligendi proposita, quae sunt discutienda in Conventu generali. Illius est insuper, in imprimis, examinare an et in quibus Institutum recesserit a suo primitivo spiritu, vel a suis Constitutionibus, Regulis, piis exercitiis, laudabilibus usibus et consuetudinibus, vel sit in periculo proximo et evidenti ab illis recedendi.

93. — Idcirco a die constitutionis huiusmodi deputationis ad diem designatam a Superiore Generali, singula membra Conventus ad hos deputatos ferent tam ea quae habent nomine Conventus provincialis proponenda, quam ea quae circa praefata ipsi observarunt ; quae omnia debent esse scriptis mandata et subscripta.

CAPUT XII

De Conventu Sexennali

94. — Conventus sexennalis convocabitur a Superiore Generali sexto anno post ultimi Conventus generalis finem, deliberandi causa de cogendo vel non cogendo Conventu generali.

95. — Conventui sexennali interesse debent : Superior Generalis qui praesidet et dirigit Conventum, Assistentes Generales, Secretarius et Procurator Congregationis ; necnon deputati Provinciarum, et quidem unus pro unaquaque Provincia, non autem Visitatores.

96. — § 1. Deputati eliguntur in Conventu provinciali ad plura medietate suffragia ;

§ 2. Eligentur autem unus deputatus et unus substitutus, servata norma procedendi sicut in Conventu provinciali convocato ad electionem deputatorum qui mitti debent ad Conventum generalem.

97. — § 1. Fiet electio secretarii Conventus eodem modo ac in Conventu generali.

§ 2. Et agetur de praecipuis causis propter quas Conventus generalis habendus est, scilicet : utrum habeantur dissensiones quae per Visitatores et Commissarios componi nequeant ; si agatur de tollendis difformitatibus aut relaxatione in observandis Regulis et Constitutionibus cum detrimento Instituti ; si requiratur deliberatio de re maximi momenti et perpetua, et tam difficili ut ei provideri posse dubitetur per Superiorem Generalem eum suis Assistentibus.

98. — § 1. Die statuta pro deliberatione de cogendo vel non cogendo Conventu generali, proposita quaestione a Superiore Generali, unusquisque ex congregatis post orationem mentalem unius quadrantis, incipiendo a Praeposito Generali, qui ius habet ad duo suffragia, suum suffragium exprimit non quidem verbis aut scriptis sed per fabas albas et nigras ;

§ 2. Si albarum numerus excedat nigrarum numerum, Superior Generalis alta voce denuntiabit Conventum generalem esse cogendum ; si autem nigrae plures sint, non esse cogendum declarabit.

§ 3. Deputati non tenentur sequi sententiam et rationes suarum Provinciarum pro cogendo vel non cogendo Conventu generali.

99. — § 1. Si declaratum fuerit Conventum generalem esse cogendum, Conventus sexennalis non gaudet potestate eligendi Assistentem, Admonitorem, Vicarium generalem ;

§ 2. Ssecus, si Assistens aliquis aut Admonitor, aut Vicarius Generalis eligi debeant, eligatur eodem modo ac in Conventu generali.

100. — Postulata Provinciarum, vel Visitatorum, vel particularium, commituntur Superiori Generali qui sua responsa dabit in scriptis ubi primum commode poterit.

101. — Peracta ultima sessione Conventui a Superiore Generali finis imponitur consueto modo, et Superior deputatos dimittet.

CAPUT XIII

De Conventu provinciali

102. — § 1. Conventus provincialis celebrabitur quandocumque requiretur electio deputatorum ad Conventum generalem, quavis de causa convocatum, aut electio unius deputati ad Conventum sexennalem.

§ 2. In isto Conventu agendum quoque erit de postulatis, quae nomine Provinciae proponenda sunt Conventui generali aut Superiori Generali.

§ 3. In Conventu provinciali habendo pro sexennali, decernetur utrum Conventum generalem cogere expediat.

103. — § 1. Ad Visitatorem pertinet Conventum provincialem convocare, diem statuere, domumque designare in qua Conventus celebrari debeat.

§ 2. Visitatori ius et officium est praesidendi atque dirigendi Conventum cum iure suffragii et praerogativa in suffragiorum non secretorum paritate, ac curare ut omnia procedant ordine, modo et forma debitis iuxta Congregationis statuta et decreta.

104. — § 1. Conventui provinciali interesse debent : Visitator, Procurator provincialis ; singuli domorum Provinciae Superiores ; et e singulis domibus unus sacerdos electus in deputatum a Conventu domestico.

§ 2. Si Superior legitime impediatur quominus veniat ad Conventum provincialem, poterit aliquem e suis subditis suum in locum substituere, dummodo sit idoneus et sex annos post emissa vota in Congregatione exegerit, ad normam n. 61.

§ 3. Ad Conventum generalem Viceprovinciae autonomae ius habent mittendi saltem unum deputatum, in Conventu viceprovinciali eligendum, qui ipse Vicevisitator esse potest. Viceprovinciae vero non autonomae iure tantum gaudent eligendi duos deputatos mittendos una cum Vicevisitatore ad Conventum provincialem Provinciae-matris seu originis.

105. — § 1. Ad plura suffragia eligendus est e congregatorum numero Conventus secretarius, qui acta accurate describat, quae Conventui perlecta, subscribentur ab omnibus congregatis et ab ipso secretario.

§ 2. Nominandus quoque erit Conventus Assistens qui curam habebit vigilandi ut disciplina servetur ; eligetur autem sicut secretarius ad plura suffragia.

106. — § 1. Quibus peractis, in altera sessione, agendum erit de iis quae Provincia proponere voluerit aut Conventui generali, aut Superiori Generali ; ad hoc proponentur Conventui postulata a congregatis discutienda atque probanda.

§ 2. Secretarii erit omnia acta scriptis colligere ; quae Conventus probaverit, mittentur per deputatos ad Conventum generalem aut ad Superiorem Generalem.

107. — § 1. Post haec, die et hora statutis a Visitatore pro negotio electionis deputatorum omnes convocati conveniunt ad locum destinatum, et, praemissa Sancti Spiritus invocatione atque per horae quadrantem oratione mentali, procedetur ad electionem duorum deputatorum ac duorum substitutorum ad plura suffragia de servato modo in n. 85, §§ 3-4 statuto pro Assistentium Generalium electione.

§ 2. Si agatur de Conventu ad sexennalem eligitur tantum unus deputatus et unus substitutus ad plura medietate suffragia.

108. — Eligi potest quilibet e sacerdotibus Provinciae, qui :

1° Sexennium post emissa vota temporaria in Congregatione exegerit, ac curriculum theologicum completui perfecerit, et haec ad validitatem electionis ;

2°Notitiam non mediocrem et experientiam habeant rerum et functionum Congregationis nostrae acquisierit ;

3° Ardens habeat desiderium et zelum promovendi spiritum nostrum ;

4° Regulas et constitutiones fideliter observet ;

5° Iudicio polleat ad deliberandum et agendum.

109. — Singulis schedulis publice numeratis ac lectis Visitator proclamabit electos in deputatos, et in substitutos ; schedulae a secretario comburentur.

110. — § 1. Quibus peractis, Visitator finem Conventus declarabit, et “Te Deum” recitabitur.

§ 2. Acta omnia simul ac postulata probata et non probata a secretario Conventus conscripta, subscribentur ab omnibus Congregatis iuxta ordinem sedentibus, incipiendo a Visitatore, et muniri debebunt Visitatoris sigillo.

§ 3. Actorum huiusmodi exemplar exaratum a Conventus secretario et subscriptum tum a Visitatore tum a secretario consignabitur primo deputato ; idem fiet de postulatis adprobatis.

CAPUT XIV

De Conventu domestico

111. — Conventus domesticus non aliis unquam de causis seu a Visitatore, seu a Superiore, convocari potest et solita forma celebrari, nisi pro electione sacerdotis mittendi ad Conventum provincialem.

112. — § 1. Superiori legitimo domus, vel Assistenti, qui totum superioritatis officium exerceat, ius esto convocandi Conventum et ei praesidendi, postquam Visitator obligationem illum Conventum celebrandi indixerit.

§ 2. Convocandi autem sunt omnes Sacerdotes domus qui vota temporaria Congregationis emiserunt, et curriculum theologicum completum expleverunt.

§ 3. Convocari possunt, sub iisdem conditionibus, missionarii accidentaliter praesentes, qui Conventui propriae domus interesse nequent ; hi tamen non habent vocem passivam.

113. — Pridie quam fiat deputatio mittendi ad Conventum provincialem, Superior, hora competenti, praefatos sacerdotes convocat ac exponit qualitates requisitas in eligendo, qui nempe talis sit ut sexennium post emissa temporaria vota in Congregatione exegerit, experientiam habeat rerum nostrarum ; Regulas ac Constitutiones fideliter observet ; iudicio ad deliberandum et agendum praeditus sit.

114. — Sequenti die, hora et loco a Superiore designatis, omnibus convocatis praesentibus praemissa a Superiore brevi expositione rei, et facta per horae quadrantem oratione mentali, primo eligetur Conventus secretarius ad plura suffragia secreta in schedulis scriptis expressa, quibus numeratis et perlectis, qui plura sortitus fuerit suffragia valida erit electus in secretarium

115. — § 1. Electo Secretario, eligetur eodem prorsus modo deputatus ad Conventum provincialem, ipso secretario extrahente a pixide, numerante et alta voce legente suffragia eo modo ut Superior et alius scrutator videant et omnes audiant ;

§ 2. Electus erit in deputatum ille qui plura suffragia valida sortitus fuerit, iuxta modum quo proceditur in Conventu provinciali.

116 — § 1. Nemini autem licebit quidquam in contrarium opponere aut contra validitatem protestari, sed fiet deputationis instrumentum iuxta formulam praescriptam in libro necnon transumptum, utrumque a Superiore et a secretario subscriptum et Superioris sigillo munitum ; si in deputatum electus fuerit ipse secretarius transumptum subscribetur ab antiquiore ratione vocationis ; schedulae a secretario comburentur.

§ 2. In libro omnes subscribent ipseque deputatus, et sic finitur Conventus domesticus, gratiis Deo relatis.

CAPUT XV

De Visitatore

117. — Visitator est Superior maior qui alicui Provinciae praeficitur ad eam regendam iuxta Regulas ac Constitutiones sub dependentia Superioris Generalis.

118. — § 1. Nominatur a Superiore Generali et constituitur in officio pro tempore quod Superior Generalis expedire iudicaverit.

§ 2. Vicevisitatores etiam a Superiore Generali nominantur, ad eius nutum constituuntur, et iis tantum facultatibus pollent, quas Superior Generalis ipsis concedendam aestimaverit.

119. — § 1. Ad munus Visitatoris assumi debet ad validitatem sacerdos ex Nostris, qui triginta annos aetatis habeat ; quique ex legitimo matrimonio natus sit ; et decem saltem post primam professionem in Congregatione exegerit annos ;

§ 2. Nominetur praeterea vir selectus ; operibus Congregationis non mediocriter tantum instructus ; erga confratres officiosus, atque vere devotus.

120. — Visitatori ius et officium est :

1° Visitare suae Provinciae domos singulis annis vel saltem alternis, et visitationis relationem mittere ad Superiorem Generalem ;

2° Alumnos admittere ad Seminarium internum et huius directionem maxime curare ;

3° Seminaristas admittere ad emissionem votorum temporariorum post duos annos probationis et perpetuorum, tempore in Constitutionibus statuto ;

4° Scholasticos provinciae sedula cura adiuvare in virtutibus excolendis et scientia debita acquirenda, magistros idoneos instituendo ;

5° Examinare et approbare programma studiorum in omnibus disciplinis tum philosophicis, tum theologicis ; itemque programma pro triennali examine neosacerdotum, et pro examine ad obtinendam facultatem confessiones audiendi ;

6° Ad ordines praesentare Nostros, quos reperit, ad titulum mensae communis[120] et etiam extra tempora[120] et dimissorias litteras dare pro eorum ordinatione ;

7° Praesentare Superiori Generali, cum ad hoc petitur, sacerdotes qui ab eo nominentur Superiores domorum, Director Seminarii interni, Director scholasticorum, Consultores, Admonitur ac Provurator provincialis ;

8° Nominare assistentem, subassistentem, consultores, admonitorem, procuratorem domus, confessarios ordinarios nostrorum, praedicatores et professores ;

9° Contractus necessarios et convenientes inire ad normam iuris et iuxta summam a Superiore Generali statutam ;

10° Super Regularum et Constitutionum observationem invigilare, hancque promovendo, abusus corrigendo, utendo quoad incorrigibiles aut contumaces, si casus ferat, canonicis poenis ;

11° Domos providere bonis operariis, illosque mutare, alio mittere, auditis suis Consultoribus, excepto casu urgentiore, de quo tamen Consultores monere debet ;

12° Omnibus viribus fovere bonum et incrementum Congregationis, necnon eiusdem ministeria et opera, praesertim missionum ;

13° Exacte complere ea quae ei mandaverit Superior Generalis eique rationem fideliter reddere ;

14° Votum habere in Conventu generali ;

15° Praesidentiam ac directionem exercere in Conventu provinciali quem ipse convocare debet, quoties legitime indicitur Conventus generalis ;

16° Praerogativa gaudere in suffragiis non secretis.

121. — Visitator approbat Nostros, et ipsis confert iurisdictionem ad Nostrarum confessiones, necnon ad sacra verbi Dei praedicationem ; quas facultates aliis delegare potest.

---

[120] (1) Ben. XIV.
[120] (2) Romani Pontífices.

122. — Visitatores suffragium per litteras dant, quando agitur :
1° De dissolvenda aliqua domo ;
2° De substituendo Assistente vel Admonitore Superioris Generalis ;
3° De convocando Conventu generali in causa depositionis Superioris Generalis.

123. — § 1. Locus residentiae Visitatoris statuitur a Superiore Generali.
§ 2. Habeat Visitator tabularium seu archivum in quo diligenter asservet instrumenta, scripturas omniaque documenta, quae Provinciam spectant, ac necessitatis et utilitatis causa servari debent.

CAPUT XVI

De Consilio Visitatoris, deque Examinatoribus

124. — § 1. Consilium Visitatoris constituitur saltem tribus consultoribus quorum unus erit Admonitor eiusdem.
§ 2. Procurator quoque provincialis constituendus est qui partem habebit in Consilio, quoties agitur de temporalibus Provinciae bonis.
§ 3. Huiusmodi Consultores, item ac admonitor et procurator provincialis nominantur a Superiore Generali, sive libere, sive post praesentationem factam ab ipso Visitatore, licet ille non teneatur nominare praesentatum.

125. — § 1. Consultores provinciales constituuntur ad nutum Superioris Generalis.
§ 2. Adveniente autem morte aut cessatione ab officio Visitatoris, temporaneum provinciae gubernium cedit primo Consultori provinciali donec a Superiore Generali provisum fuerit.

126. — Consultorum Provincialium officium est :
1° Visitatorem in Provinciae suae gubernatione adiuvare ;
2° Negotia alicuius momenti in Consilio tractare ;
3° Sententiam suam seu suffragium, iuxta casus, sincere et fideliter praebere, secundum doctrinam et nostrae Congregationis praxim ;
4° Pergere ad Consilium coadunandum saltem semel in mense, et quoties Visitatori visum fuerit.

127. — § 1. Officium Procuratoris provincialis est ad nutum Superioris Generalis.
§ 2. Procurator provincialis, congrua congruis eferendo, iisdem qualitatibus ac Procurator Generalis praeditus esse debet.

128. — § 1. In singulis Provinciis aderunt quoque Examinatores a Visitatore nominandi ad tempus vel ad nutum ;
§ 2. Ad officium istud assumendi sunt missionarii idonei, graves, prudentes necnon zelo disciplinae regularis praestantes.

129. — Examinatorum opera Visitator uti potest :

1° In examinandis adspirantibus, antequam ad Seminarium internum admittantur, ut eorum finis, aptitudo, et vocatio dignoscatur ;

2° Ad perpendendam vocationem, ingenium, ceterasque dotes a Constitutionibus requisitas, eorum qui admittendi sunt ad vota, adhibitis quoque secretis informationibus, et ad sententiam de eorum idoneitate dandam ;

3° Pro approbatione ad audiendas confessiones et ad verbi divini praedicationem, quoties id Visitator opportunum duxerit ;

4° Ad examini subiiciendos neosacerdotes nostros iuxta praescriptum can. 130 iuris canonici.

CAPUT XVII

De Superioribus localibus

130. — Superior localis, ille est cui cura alicuius domus concredita est ad eam gubernandam iuxta Regulas et Constitutiones sub dependentia immediata Visitatoris.

131. — § 1. Superior localis nominatur a Superiore Generali et ab eo destituitur.

§ 2. Visitator tamen a Superiore Generali potestatem obtinere potest eum nominandi, sed in hoc casu ab oedem Superiore Generali confirmari debet haec nominatio.

132. — § 1. Superior localis constituitur autem ad tempus, non ultra triennium ;

§ 2. Quo exacto, ad aliud triennium, non autem ad tertium, poterit immediate reassumi in eadem domo,[132] nisi intercedat indultum apostolicum, aut Superior Generalis aliquo privilegio sit praeditus ;

§ 3. Removeri ab officio poterit quotiescumque Superiori Generali id visum fuerit in Domino.

133. — Superioris munus demandetur sacerdotibus capacibus dirigendi viros spirituales ; suae perfectionis studiosis et alienae, necnon totius domus quae eis gubernanda datur ; in in orationibus aliisque actionibus suis Deo bene unitus, boni communis sollicitis ; severitatem cum benignitate coniungentibus ; in rebus tandem Congregationis nostrae sat versatis.

134. — Superiori ius et officium est :

1° Curare ut omnes et singuli suae domus incumbant in Regularum ac votorum observatione incumbant ; ut pietatis exercitia peragant in Congregatione usitata, ea praesertim quae in communi fieri debent ; ipsemet omnibus verbo et exemplo praecellere debet ;

2° Suorum curam habere, tam in spiritualibus quam in temporalibus, et quidem magna cum humilitate ac caritate ;

3° Subditos monere atque corrigere ;

---

[132] (1) Can. 505.

4° Visitatorem certiorem facere, tertio quoque mense, de statu domus sibi concreditae ;

5° Conventum domesticum convocare atque dirigere quoties a Visitatore statuitur ; et intervenire Conventui provinciali.

135. — § 1. Superior potestatem habet ordinariam in foro interno, ratione exemptionis, pro suis subditis aliisve diu noctuque sunt in domo sua degentibus ; quam potestatem aliis delegare potest.

§ 2. Potest etiam, ad modum parochi, suos subditos a lege communi de observantia abstinentiae et ieiunii dispensare.[135]

136. — Eius est insuper omnibus aegrotis suae domus ultima sacramenta per se vel per alium ministrare[136], et pie demortuis funebria in nostris ecclesiis et oratoriis celebrare[136].

137. — § 1. In dirigenda domo Superior adiuvatur ab assistente, consultoribus et procuratore necnon admonitore, qui omnes nominantur ad nutum Visitatoris.

§ 2. Assistens, absente Superiore, totum superioritatis officium exercet, iuxta tamen normas in regulis huius officii traditas.

§ 3. Munus procuratoris, quamvis melius a munere Superioris localis distinguatur, componi tamen eo potest, si necessitas id exigat[137].

§ 4. Alia munera et officia minora a Superiore committuntur aliis sacerdotibus et fratribus coadiutoribus domus.

138. — § 1. Consilium domesticum Superior cogere debet ordinarie unaquaque hebdomada in quo exponet ea quae respiciunt bonum spirituale et temporale domus sibi commissae.

§ 2. Consultores suum iudicium proferent prout in Domino iudicaverint, quin Superior teneatur eorum sententiam sequi, nisi agatur de casibus quibus ius exigat suffragium deliberativum.

139. — § 1. Nullam novitatem in sua domo Superior introducet, aut introduci permittet, sine consensu Visitatoris, nec a legitimis usibus recedet sine Visitatoris approbatione ;

§ 2. Nullam novam constructionem admittet nec obligationem contrahet nisi de licentia Visitatoris.

140. — Habeat domus Superior archivum et sigillum proprium.

TITULUS IV

DE CONFESSARIIS

[135] (1) Can. 1245, § 3.
[136] (1) Can. 514, § 1.
[136] (2) Can. 514, § 4 ; 1221.
[137] (1) Can. 516, § 3.

141. — Vi privilegii exemptionis quo gaudet Congregatio nostra, ad recipiendas confessiones nostrorum professorum, novitiorum, aliorumve domo diu noctuque degentium causa famulatus aut educationis, aut hospitii, aut infirmae valetudinis, iurisdictionem delegatam, praeter Ordinarium loci, confert quoque proprius eorumdem Superior ; cui fas est eam concedere etiam sacerdotibus e clero saeculari, aut alius religionis vel societatis[141] (Can. 875, § 1).

142. — § 1. Qui facultatem audiendi confessiones obtinuerit a Superiore Generali, potest absolvere omnes Nostros ubique terrarum ;

§ 2. Qui vero hanc facultatem acceperit a Visitatore, absolvere potest confratres Provinciae item ubique terrarum.

143. — § 1. Iurisdictionem delegatam ad recipiendas confessiones quorumlibet sive saecularium sive religiosorum confert sacerdotibus tum saecularibus, tum religiosis, etiam exemptis, Ordinarius loci in quo confessiones excipiuntur[143] ;

§ 2. Sacerdotes autem nostri eadem ne utantur sine licentia saltem praesumpta sui Superioris ad normam Constitutionum.

144. — § 1. In singulis domibus, plures deputentur pro sodalium numero confessarii legitime approbati, cum potestate absolvendi etiam a casibus in Congregatione reservatis.[144]

§ 2. Firmis constitutionibus, quae confessionem statis temporibus praecipiunt vel suadent apud determinatos confessarios peragendam, si quis ad suae conscientiae quietem, confessarium adeat ab Ordinario loci approbatum, etsi inter designatos non recensitum, confessio, revocato quolibet contrario privilegio, valida et licita est.[144]

145. — § 1. Superiores possunt, servatis de iure servandis, confessiones audire subditorum qui ab illis sponte sua ac motu proprio id petant, at sine gravi causa id per modum habitus ne agant.[145]

§ 2. Caveant Superiores ne quem subditum aut ipsi per se aut per alium vi, metu, importunis suasionibus aliave ratione inducant ut peccata apud se confiteatur.[145]

TITULUS V

DE BONIS TEMPORALIBUS

146. — Non modo Congregatio ipsa sed etiam Provincia et domus sunt capaces acquirendi et possidendi bona temporalia cum reditibus stabilibus sen fundatis.[146]

---

[141] (1) Can. 875, § 1.
[143] (1) Can. 874, § 1.
[144] (1) Can. 518, § 1.
[144] (2) Can. 519.
[145] (1) Can. 518, § 2.
[145] (2) Can. 518, § 3.
[146] (1) Can. 531.

147. — § 1. Bona, tum Congregationis, tum Provinciae et domus administrari debent a respectivis Superioribus cum suo Consilio et procuratore seu oeconomo ad modum boni patrisfamilias intra limites a iure et a Constitutionibus praescriptos.

§ 2. Actus ordinariae administrationis exercentur a procuratore sub directione Superioris.

§ 3. Largitiones ex bonis domus, Provinciae, Congregationis non permittuntur, nisi ratione eleemosynae vel alia iusta de causa, de venia Superioris et ad normam Constitutionum.[147]

148. — § 1. Si agatur de alienandis rebus pretiosis (ratione materiae, artis, historiae, antiquitatis), aliisve bonis quorum valor superet summam triginta millium francorum aut libellarum, vel de contrahendis debitis et obligationibus ultra indicatam summam requiritur beneplacitum apostolicum, tum ad liceitatem, tum ad validitatem ;

§ 2. Secus, requiritur et sufficit licentia Superioris Generalis, in scriptis data, cum sui Consilii consensu per secreta suffragia manifestato, si valor contineatur infra summam triginta millium francorum vel libellarum.[148]

§ 3. Si vero contineatur infra summam mille francorum seu libellarum, sufficit licentia Superioris localis cum suo Consilio, nisi res minimi momenti sit.[148]

149. — § 1. In precibus pro obtinendo consensu ad contrahenda debita vel obligationes, exprimi debent alia debita vel obligationes quibus Congregatio vel Provincia vel domus ad eum diem iam gravatur ; secus obtenta venia invalida est.[149]

§ 2. In alienationibus bonorum, tum mobilium, tum immobilium, requiruntur quoque ad liceitatem aestimatio rei a probis peritis scripto facta, et iusta causa.[149]

150. — § 1. Tam Superiores, quam procuratores, neque licite, neque valide poterunt debita vel obligationes nomine Congregationis contrahere, nisi intra fines sui muneris et iuxta normas iuris et Constitutionum ;

§ 2. Quare Congregatio, Provincia, domus, respondere debent tantum de debitis et obligationibus iuxta praefatas normas ; de ceteris respondebunt, qui illicite aut invalide contraxerunt.

151. — Licentiae, non scriptis datae, censentur nullae.

152. — Pecunia cui onera Missarum aut alia onera adnexa sunt, quominus expendatur, prohibetur, antequam prius oneribus satisfiat.

153. — § 1. Procuratores rationem reddere debent Superioribus de sua administratione, exhibitis regestis accepti et expensi, quae examinanda erunt a Superiore Generali, si agatur de Procuratore Generali bis in anno ; a Visitatore si agatur, de Procuratore

---

[147] (1) Can. 537.
[148] (1) Can. 534, § 1.
[148] (2) Can. 1532, § 2.
[149] (1) Can. 534, § 2.
[149] (2) Can. 1530, § 1, 1°, 2°.

provinciali, item bis in anno ; a Superiore, si de procuratore domus, singulis mensibus ; regesta autem subscribentur, si exacta reperiantur.

§ 2. Computum generale totius anni referri debet Visitatori pro tota Provincia, a Procuratore provinciali post finem anni ; et pro unaquaque domo, a procuratore locali in finem anni, domus Superiori, qui item Visitatori referet ; Visitator autem, post finem anni, Superiori Generali totius Provinciae et singularum domorum computum huiusmodi referet.

154. — Cum propter varias Provinciarum conditiones impossibile sit aliquam regulam generalem statuere circa summam quam Superiores locales, sine speciali licentia, non poterunt excedere, res pro unaquaque Provincia definienda erit a Visitatore cum Consilio provinciali et approbationi Superioris Generalis proponenda ut vim et auctoritatem accipiat.[154]

TITULUS VI

DE ADMISSIONE IN CONGREGATIONEM

155. — Ius admittendi aspirantes in Congregationem spectat :

1° Ad Superiorem Generalem pro universa Congregatione ;

2° Ad Visitatores vero pro sua quisque provincia, audito suo Consilio.

156. — § 1. In admissione serventur normae quae, sive ad validitatem, sive ad liceitatem, statutae sunt in can. 542 Codicis iuris canonici.

§ 2. Praeter impedimenta de quibus in isto canone, non sunt admittendi qui

1° Laborant imbecilitate animi, iudicium parum sanum reddente ;

2° Ob infirmitatem impares sunt functionibus nostri Instituti obire ;

3° Annos quindecim nondum expleverint ;

4° Notabili corporis deformitate laborant ;

5° Dimissi a nostra Congregatione aut a Seminario probationis sponte egressi sunt ;

6° In aliqua religione habitum receperint, licet non adhuc professi.

§ 3. Ab huiusmodi impedimentis Visitator dispensare nequit, sed solus Superior Generalis, si adspirantes, uno vel altero ex his defectibus gravati, spectatis qualitatibus praediti sint.

157. — Adspirantes, antequam admittantur, exhibere debent documenta necessaria recepti baptismatis ac confirmationis.[157]

158. — § 1. Pro adspirantibus ad statum fratrum coadiutorum firmum sit praescriptum de praemittendo pro adspirantibus postulatu unius anni qui a Superioribus maioribus prorogari poterit, non autem ultra semestre.[158]

---

[154] (1) Decret. 564.
[157] (1) Can. 544, § 1.
[158] (1) Can. 539.

§ 2. Postulatus peragatur in domo Seminarii interni vel etiam in alia domo Congregationis in qua disciplina secundum Constitutiones et Regulas accurate servetur, sub speciali cura probati missionarii, a Superioribus maioribus designati.

159. — Antequam adspirantes et postulantes Seminarium probationis incipiant, exercitiis spiritualibus per tres dies vacent, et iuxta prudens consilium confessarii totius anteactae vitae confessionem instituant.[159]

160. — Pro unoquoque adspirante vel postulante, Seminarium probationis initium sumit, cum quis a Directore declaratur admissus in Seminarium, et finem habet post integrum ab illo die biennium, ita ut dies ingressus non computetur et tempus finiatur expleto ultimo die eiusdem numeri.

161. — § 1. Erectio Seminarii interni pertinet ad Superiorem Generalem cum suo Consilio.

§ 2. Ad domum autem in qua erectum est, destinandi sunt missionarii, qui studio observandae disciplinae maxime eluceant.

162. — § 1. Director seu Magister Seminarii interni praesentatur a Visitatore sed a Superiore Generali confirmari debet.

§ 2. Sit sacerdos spiritu vocationis plenus, in rebus spiritualibus insigniter versatus, prudentia, caritate et Regularum observantia conspicuus ; accessus facilis ita ut omnes seminaristae libere ad eum recurrant, declaraturi suas difficultates et animi anxietates.

163. — § 1. Directoris erit institutio ac regimen seminaristarum, ita ut nemini liceat in iis se immiscere, excepto Superiore domus quoad ea quae ad disciplinam universae domus spectant.

§ 2. Tertio quoque mense, cum domus Superiore sermonem habebit de singulis seminaristis ; ac quolibet semestri, Visitatorem litteris certiorem faciet de Seminarii statu, necnon de moribus, ingenio, indole, valetudine, universaque agendi ratione cuiuscumque seminaristae.

164. — § 1. Pro seminaristarum numero unus vel plures habeantur confessarii ordinarii qui in ipsa domo commorentur ;

§ 2. Ipse Director, eiusque socius, ab eorum confessione se abstineant, nisi ex gravi et urgenti causa ipsi seminaristae in casu particulari id petant.

§ 3. Alii quoque deputentur confessarii, quos seminaristae libere adire possint ;

§ 4. Nec desit confessarius extraordinarius, ad quem, quater saltem in anno, omnes seminaristae accedant, saltem benedictionem recepturi.

§ 5. Seminaristis quoque ius sit fruendi facultate can. 519.[164]

165. — § 1. Seminaristae omnes, non exclusis fratribus coadiutoribus, clericorum privilegiis atque spiritualibus gratiis Congregationi concessis fruuntur.[165]

---

[159] (1) Can. 541 ; Reg. Visit. V, § 5 ; Reg. com., X, n. 11.

[164] (1) Can. 566, § 2.

§ 2. Si morte praeveniantur, ad eadem suffragia ius habent, quae pro ceteris, qui vota iam emiserunt, praescripta sunt[165] ; et in periculo mortis eis licebit vota nostra emittere, quae tamen cessabunt, si convaluerint.[165]

166. — Biennio Seminarii probationis elapso, si iudicetur idoneus, seminarista ad vota triennalia admittatur, secus dimittatur ; si autem dubium supersit de eius idoneitate, potest a Superiore Generali aut a Visitatore probationis tempus, non tamen ultra sex menses, prorogari.[166]

167. — Ante emissionem votorum, sive temporariorum sive perpetuorum, seminaristae exercitiis spiritualibus vacare debent.

168. — Visitatoris erit Seminaristas iusta de causa dimittere, quin teneatur dimisso causam patefacere.

TITULUS VII

DE VOTIS

169. — Vota Congregationis Missionis sunt : vota paupertatis, castitatis, obedientiae et stabilitatis in Congregatione in ordinem ad salutem pauperum rusticanorum sese applicandi.

170. — § 1. Haec vota sunt privata[170] cum nemo intersit qui ea acceptet nomine sive Congregationis sive Romani Pontificis[170].

§ 2. Sunt tamen talis roboris constituta, ut nemo infra Romanum Pontificem aut Superiorem Generalem dispensare possit ;

§ 3. Superior autem Generalis ex gravi causa dispensare potest in actu tantum dimissionis ; itemque Vicarius Generalis si urgens adsit necessitas.

§ 4. Nequeunt ideo valide dispensari aut commutari aut alias dissolvi vigore cuiuscumque Iubilei, Bullae cruciatae, privilegiorum, indulti, concessionis, expressam dictorum votorum mentionem non facientium.[170]

§ 5. Huiusmodi vota sunt quoque perpetua attamen, emittenda sund ad normam can. 574, post duos probationis annos, atque praemissa professione ad triennium valitura.

§ 6. Sunt tandem ad instar votorum simplicium iuxta tamen ambitum in his Constitutionibus definitum.

§ 7. Vota temporaria eodem modo conscientiam professi obligant ac perpetua, salva eorum vi temporaria.

171. — Ad votorum validitatem requiritur ut :

---

[165] (1) Can. 680.
[165] (2) Can. 567, § 1.
[165] (3) Declaratio Congr. de Religiosis (30 dec. 1922).
[166] (1) Can. 571, § 2.
[170] (1) Breve Alex. VII.
[170] (2) Alex. VII, 1655, 1659, 1662 ; Can. 1308, § 1.
[170] (3) Ben. XIV, 1742 ; Alex. VII, 1665 ; Clem. X, 23 iunii 1670

1° Admissio ad ea emittenda fiat a legitimo Superiore, ad normam Constitutionum ;

2° Qui ea emissurus est biennium probationis perfecerit ;

3° Emissio fiat libere libere, sine vi aut metu gravi aut dolo ;

4° Sit expressa ;

5° Praeterea, ad vota perpetua quod attinet, precesserit professio triennalis.

172. — Pro emissione perpetuae professionis tempus finitur eodem recurrente die quo incepit temporaria, sed vota perpetua per integrum eumdem diem emitti possunt.[172]

173. — Immediate post votorum perpetuorum emissionem curabit Visitator ut qui ista vota emiserit, statim in libro ad hoc destinato testimonium emissionis scribat et subscribat.

CAPUT I

De paupertate

I. Ratione voti :

174. — § 1. Omnes et singuli nostrae Congregationis votis adstricti omnia ut communia habebunt, et illa singulis distribuentur a Superioribus, nimirum : victus, vestitus, libri, supellectilia et caetera, prout cuique opus erit.

§ 2. Nemo de huiusmodi bonis Congregationis disponere aut dispensare quidquam poterit, nisi de licentia Superioris.

§ 3. Praeterea, nullus quidquam habebit iuscio vel non concedente Superiore ; aut quod non sit paratus statim relinquere ad praeceptum.

§ 4. Nemo ulla re tanquam propria utetur ; nec quidquam donabit, aut accipiet, vel dabit mutuo aut commodato, aut aliunde petet, sine licentia Superioris

175. — Quicumque e Nostris adstrictus votis vel temporaneis vel perpetuis, conservat bonorum suorum proprietatem et alia bona acquirendi capacitatem, quorum tamen usus et reditus restringuntur normis quae sequuntur.[175]

176. — *Quoad bona immobilia :*

§ 1. Habemus dominium :

1° Bonorum et beneficiorum simplicium, quae, cum vovemus, possidemus, aut in futurum possidebimus ;

2° Bonorum immobilium, quae nobis haereditario iure obveniunt ;

3° Bonorum immobilium propria pecunia, vel titulo donationis nobis factae, aut legato, aut alia quavis ratione legitima acquisitorum ;

De his disponere possumus sive inter vivos, sive per testamentum sine licentia Superiorum.

---

[172] (1) Cf. Can. 34, § 3, 5°.

[175] (1) Ex. Conv. gen. XI, sess. 15-19, a. 1747.

4° Possumus quoque libere acceptare et resignare beneficium simplex ; expensas tamen ad hoc facere nequimus, sine licentia Superioris.

177. — *Quoad bona mobilia* :

§ 1. Habemus dominium :

1° Redituum illorum bonorum immobilium et beneficiorum simplicium, ita tamen ut eos expendere, aut in usus proprios convertere, aut in opera, etiam pia, expendere sine licentia Superioris non possimus ;

2° Bonorum mobilium propria pecunia vel donatione intuitu personae nobis facta, aut alio quovis modo legitimo acquisitorum ; et de his testamento disponere possumus. Quod si levioris sint momenti et usui missionarionum accommodata, quilibet censetur ea Communitati cedere ; si autem pretiosa sint et statum nostrum deceant, nec ea sine licentia Superioris servare, nec iis etiam cum illius facultate uti, illaeso paupertatis voto, possumus ;

§ 2. Ex pecunia, quae iure sanguinis haereditario, aut ab intestato, ad nos pervenit, possumus quidem sine licentia acquirere bona immobilia aut census annuos, non autem bona mobilia.

§ 3. Ex pecunia vero, quae legato, aut donatione inter vivos intuitu personae facta, aut alio quovis modo legitimo, aut etiam ex bonorum immobilium vel beneficiorum simplicium reditibus, nobis advenit, nequimus, absque Superioris licentia, bona vel mobilia vel immobilia comparare.

§ 4. Sed non peccat contra votum paupertatis qui, since licentia, vel pecuniam suam expendit ad reparationes necessarias bonorum suorum immobilium aut beneficialium faciendas, vel remittit villico pensionem suorum immobilium, aut illius partem, si illa pensionis diminutio aut remissio sit ex iustitia aut aequitate debita ; requiritur autem licentia, si donatio sit liberalis et mere gratuita.

§ 5. Peccat contra votum paupertatis :

1° Qui, sine licentia Superioris, pecuniam sibi propriam secum gestat, aut apud alium servat ;

2° Qui reditus suos servat sine animo eos expedendi cum facultate Superioris, vel in proprios usus necessarios, vel in opus pium ;

3° Qui, since licentia Superioris, parentibus non indigentibus donat verbo vel scripto tituli sui patrimonialis aut aliorum suorum immobilium reditus ;

4° Qui pecuniam undecumque conquisitam expendit in usus canonibus, Regulis Congregationis, aut Decretis Conventuum generalium adversos, etiam data a quovis Superiore licentia.

178. — *Quoad bona communitatis et quoad fructus functionum :*

§ 1. Peccat contra votum paupertatis qui, sine licentia Superioris :

1° Sibi retinet datum intuitu functionum, officiorum, ministeriorum sibi commissorum, aut laboris proprii ingenii (ut ex libris quorum quis sit auctor aut editor), aut pensionis obtentae ob vulnera et infirmitates in bello, aut stipendii Missarum ; atque iniustitiae quoque reus est si id in suum aut alienum usum impendit ;

2° Bona Communitatis subripit, donat, aut alio quovis modo in suum vel alienum usum convertit ;

3° Libros et alia, etiam propria pecunia comparata, vendit aut alteri donat.

§ 2. Superiores vero contra paupertatem et iustitiam rei sunt, qui bona Communitatis in usus a statu nostro alienos absumunt et prodigunt ;

179. — Concedere nequent Superiores licentias indefinitas quoad tempus et modum, neque facultatem expendendi pecuniam in usus a sacris canonibus, Regulis, Decretis Conventuum generalium nobis interdictos.

II. Ratione Virtutis :

180. — Sodales se abstineant a quovis deordinato affectu erga temporalia bona, parati ad sustinendam prompto animo illorum privationem, rati paupertatem esse fundamentum Congregationis. Quare :

1° Nullus superflua aut curiosa exquiret ;

2° Necessaria autem, ipsorumque desiderium ita quisque moderabitur, ut victus, cubiculi, et lecti ratio, sit tamquam pauperi accommodata ; atque in his, sicut in omnibus, effectus aliquos paupertatis experiri sit paratus ;

3° Quin etiam vilissima quaeque eorum, quae domi sunt, sibi tribui lubenter patiatur.

181. — Nemo quidquam habebit quod non sit paratus relinquere ad superioris nutum. et ut nihil apud nos cernatur quod proprietatem redoleat :

1° Cubicula nostra non ita erunt clausa, quin extrinsecus aperiri possint ;

2° Nec in iis ulla arca, sive quicquam aliud clave particulari obseratum asservabitur, nisi cum expressa Superioris facultate.

182. — Et quoniam virtus paupertatis solo appetitu inordinato ad bona temporalia potest violari : unusquisque diligenter cavebit, ne hoc malum etiam quoad beneficia, sub specie boni spiritualis ambienda, cor suum invadat ; ideoque, nequidem ad ullum beneficium, sub quocumque praetextu aspirabit.

CAPUT II

De Castitate

I. — Ratione voti :

183. — Vi voti castitatis sive clerici, sive fratres coadiutores, sese obligant ad coelibatum, ita ut matrimonium sit eis graviter illicitum ; et insuper ad se abstinendum a quocumque actu, sive interno, sive externo, castitati opposito.

II. — Ratione virtutis :

184. — Ut melius quisque castitatem observet :

1° Sensus tum interiores, tum exteriores vigilantissime custodiet ;

2° Mulieres nunquam solus cum sola, loco et tempore indebitis, alloquetur ; illas alloquendo, vel ad eas scribendo, a verbis, etiamsi piis, teneram erga eas benevolentiam redolentibus, omnino abstinebit ;

3° Mulierum confessiones audiendo, sicuti extra confessionem colloquendo, ad eas propius non accedet : nec de sua castitate praesumet.

185. — § 1. Insuper, omnes sibi persuadebunt, missionariis nequaquam sufficere huiusce virtutis gradum attigisse non mediocrem, imo praeterea requiri, ut totis viribus nitantur impedire, si fieri possit, ne ullus hominum de aliquo Nostrorum vel levissimam vitii contrarii suspicionem possit concipere.

§ 2. Quare, ad malum hoc praeveniendum, aut tollendum, omnibus, quae occurrere poterunt, mediis, non modo ordinariis, verum etiam, si res postulat, extraordinariis utemur : cuiusmodi est istud : ab aliquibus operibus, alioquin licitis, et etiam bonis ac sanctis, interdum abstinere, cum scilicet, iudicio Superioris aut Directoris, illa videntur dare locum timendi huiusmodi suspicionem.

186. — § 1. Prohibentur confessarii quominus directionem spiritualem peragant in collocutoriis domorum nostrarum[186], sed huiusmodi fiat tantum in loco ad mulierum confessionem destinato, quique patens et conspicuus sit.[186]

§ 2. Item locutoria ad excipiendas mulieres destinata, sint bene illuminata et ita disposita ut per pontas vel fenestras facile ab externo videatur quid intus agatur.

187. — § 1. Districte prohibetur ne ulla quaecumque mulier, sub quocumque sive necessitudinis, cognationis, consultationis, laboris, infirmitatis, pietatisve praetextu, a Nostris, quicumque ii sint, recipiatur in domibus aut in villis nostris, nisi in locis ad recipiendas mulieres destinatis.[187]

§ 2. Superiores non permittent Nostris ullas feminas quantumvis pias, cuiuscumque conditionis ac aetatis sint, invisere, nisi necessitas id postulet, aut saltem profectus non mediocris evincat ; idque liceat tantum viris iamdudum probatis et christiana prudentia praeditis ; quod quidem etiam quoad Filias Caritatis.[187]

CAPUT III

De Oboedientia

I. — Ratione voti :

189. — Vi voti oboedientiae sodales Congregationis obligationem contrahunt oboediendi Superiori Generali, Visitatori, Superiori domus, eorum omnium substitutis, in omnibus, quae sive directe, sive indirecte, se referunt ad votorum, Constitutionum et Regularum observantiam.[189]

---

[186] (1) *Litter. S. C. S. Officii,* 30 Iulii, 1920.
[186] (2) Can. 909, § 1.
[187] (1) Decr. 218.
[187] (2) Decr. n. 217-219 ; Reg. Sup. loc., p. 3.
[189] (1) S.C. de Relig. 16 iulii, 1931 ; Reg. com. V, n. 1-3. ;

190. — § 1. Tunc autem obligatio vi voti urget sub gravi, cum legitimus Superior expresse praecipit in virtute sanctae oboedientiae, vel sub formali praecepto, aut aliis verbis aequipollentibus.[190]

§ 2. Raro, caute ac prudenter, et nonnisi ex causa gravi, Superiores, praesertim locales, praeceptum eiusmodi imponant, et expedit ut imponatur in scriptis, vel saltem coram duobus testibus.[190]

II. — Ratione virtutis :

191. — Omnes, tanquam supremo Superiori, Sanctissimo Domino nostro Papae reverentiam et obedientiam fideliter et sincere praestabunt ; itemque Episcopis, in quorum dioeceses deputantur missionarii ad missiones tradendas, et quoad alias functiones Instituti nostri exercendas extra domos nostras, vel in locis Ordinariis locorum subiectis (ut Seminariis externis, hospitalibus), et quoad ea quae illas externas functiones concernunt.[191]

192. — Omnes etiam et singuli Superiori Generali obedient prompte, hilariter et perseveranter, in omnibus ubi peccatum non apparet, et caeca quadam obedientia, proprium iudicium, propriamque voluntatem submittentes, idque non solum quoad eius voluntatem eis ipsis notificatam, sed etiam quoad eius intentionem : existimantes illud semper ad melius esse, quod ipse praecipit ; seque illius dispositioni, quasi limam in manibus fabri, committentes.

193. — Et haec obedientia caeteris Superioribus tam particularibus, quam Visitatoribus, necnon officialibus subordinatis pariter exhibenda erit ; imo, quisque etiam campanae sono, ut voci Christi obedire conabitur ; ita ut ad primum eius signum studeat vel ipsam imperfectam litteram relinquere.

194. — Nullus ab uno Superiore repulsam passus, alium Superiorem adibit super ea re, quin repulsam, et repulsae causam illi significet.

195. — § 1. Nullus iter faciens et transiens per locum, ubi sit domus Congregationis, ad aliud hospitium, quam ad illam divertet : et quandiu ibi fuerit, eius, qui illic praeest, obedientiae subiicietur ; nihilque ibi, nisi de eius consilio et directione tractabit ;

§ 2. Idem observabitur ab illo, qui ad negotia gerenda illuc venerit.

196. — § 1. Cum autem aegrotis obedientia sit multum necessaria, ideo medicis, non tantum spiritualibus, sed etiam corporalibus, tum infirmario aliisque ad sui curam destinatis, illam exhibebunt.

§ 2. Omnes qui se male affectos sentient, id Superiori, vel praefecto sanitatis, aut Infirmario significabunt ; et nemo ullam sumet medicinam, aut medico nostro utetur, aut alium consulet, nisi cum Superioris approbatione.

---

[190] (1) S. C. de Relig. l. c.
[190] (2) S. C. de Relig., l.c., n. 59.
[191] (1) Alex. VII, 7 oct. 1662

CAPUT IV

De voto Stabilitatis in ordinem ad salutem pauperum

197. — Sodales Congregationis quantum peculiare votum et proprium profitentur, seu : pauperum rusticanorum saluti toto vitae tempore in Congregatione vacandi, iuxta praecipuum ac peculiarem Congregationis Instituti nostri finem, a quo et nomen "Missionis" accepit.[197]

198. — Hoc voto, duplex Deo offertur promission, nempe :

1° Stabiliter permanendi seu toto vitae tempore in Congregatione ;

2° Vacandi saluti pauperum rusticanorum, id est incolares villarum, terrarum, pagorum, oppidulorum humiliorum, et praesertim ruricolas evangelizando.

199. — Licebit quoque praedicare in civitatibus, praesertim in suburbiis et ubi operarii et pauperes degunt, dummodo verbum Dei a Nostris tradatur methodo in Congregatione usitata, et praedicentur fidei veritates et ea quae requiruntur ad salutem, ad instar exercitiorum spiritualium.[199]

200. — § 1. Votum huiusmodi adimpletur praesertim opera missionum, quas missionarii nunquam omittere debent, nequidem sub specie alterius operis pii et alioquin utilioris. Ideo unusquisque Nostrorum toto animi affectu ad opus missionum se convertet

§ 2. Peccant autem contra quantum hoc votum, sodales nostri qui recusant laborare in missionibus ; qui ad ipsas renuunt reverti propter labores anteriores et iam finitos ; et qui dum utiles sunt in missionibus et a superiore ad eas deputantur respuunt eo quod aliis ministeriis nolunt renuntiare.[200]

201. — Cum autem, praeter missiones, adsint alia opera, quae Congregatio tanquam finem suum persequitur, sicut ministeria nostra erga ecclesiasticos externos, ordinandos et seminaristas, quaeque ut complementum missionum a S. Vincentio considerantur, sicut et erga alios in exercitiis spiritualibus dirigendos, quartum praedictum Votum a nobis adimplebitur perficiendo ea quae a nostris Superioribus praescripta nobis erunt[201], parati ad missiones toties obeundas quoties obedientia nos vocabit.

TITULUS VIII

DE RATIONE STUDIORUM

---

[197] (1) Urb. VIII, 12 Ian. 1632.
[199] (1) Conv. gen. 1933.
[200] (1) Conf. S. Vinc., 6 dec. 1658.
[201] (1) Conf. S. Vinc., 16 maii 1653 ; 13 dec. 1658.

202. — In iis quae ad studiorum rationem pertinent, sodales nostri iisdem legibus tenentur ac saeculares clerici, salvis peculiaribus praescriptionibus a S. Sede datis.[202]

203. — § 1. Quantum possibile est, unaquaeque Provincia proprium habeat scholasticatum, qui erigendus erit in loco convenienti, electo a Visitatore cum suo consilio, et a Superiore Generali approbato, ut scholastici nostri studiis philosophiae ac theologiae rite incumbant.

§ 2. Quoties autem huiusmodi scholasticatus institutio impossibilis evadat, Visitator cum Superioris Generalis adprobatione, mittat scholasticos nostros ad alius provinciae scholasticatum, vel ad publicum Athenaeum catholicum a S. Sede approbatum, vel in scholis ad id institutis, ubi recte ordinata est studiorum sedes, ad normam can. 1365.

§ 3. Haberi quoque possunt in unaquaque Provincia scholae apostolicae. Hae scholae valde utiles sunt ad fovendam puerorum vocationem, et ad instituendos pueros in religione et in disciplinis secundariis.

204. — § 1. In philosophiam rationalem cum affinibus disciplinis scholastici nostri per integrum biennium incumbant.[204]

§ 2. Cursus vero theologicus saltem integro quadriennio contineatur, et, praeter theologiam dogmaticam et moralem, complecti praesertim debet studium sacrae Scripturae, historiae ecclesiasticae, iuris canonici, liturgiae, sacrae eloquentiae et cantus ecclesiastici.[204]

§ 3. Habeantur etiam lectiones de theologia pastorali necnon de ascetica et mystica, de pedagogia, de scientia sociali,[204] de actione catholica, de modo se gerendi in functionibus Instituti nostri, praesertim quoad missiones tradendas, atque pro iis qui ad missiones exteras praeparantur, de missiologia, additis practicis exercitationibus de ratione tradendi pueris aliisve catechismum, audiendi confessiones, visitandi infirmos, assistendi moribundis.[204]

205. — Ad magisterii munus in disciplinis philosophicis, theologicis et iuridicis assumantur, Superiorum maiorum iudicio, ii qui, ceteris paribus, laurea doctorali sint praediti, vel saltem in iis disciplinis omnino periti.[205] Eliganter praeterea sacerdotes non doctrina tantum sed etiam virtutibus ac prudentia praestantes, qui verbo et exemplo alumnis prodesse possint.[205]

206. — Studiorum tempore, professoribus et alumnis ne imponantur opera, ministeria vel officia quae a studiis eos avocent, vel scholam quoquo modo impediant.[206]

---

[202] (1) Can. 678.
[204] (1) Can. 1365, § 1.
[204] (2) Can. 1365, § 2.
[204] (3) Decr. 578.
[204] (4) Can. 1365, § 3.
[205] (1) Can. 1366, § 1.
[205] (2) Can. 1360.
[206] (1) Can. 589, § 2.

207. — Visitatores, pro sua prudentia, scholasticos et neosacerdotes pietate et ingenio praestantes, Romam mittant, vel ad aliam Universitatem ab Ecclesia approbatam, ut inibi studia sacra perficiant et academicos gradus consequantur.[207]

208. — § 1. Quoniam Curiositas reum efficit, non peritum, et scientia inflat, omnes praesertim scholastici, continuo invigilabunt ne illa inordinata sciendi cupiditas corda sua sensim invadat.

§ 2. Non tamen desinent studiis ad functiones missionarii rite obeundas necessariis impense vacare, dummodo praecipua cura sit addiscere scientiam Sanctorum, quae schola Christi docetur, ita ut omnes nonnisi Iesum Christum valeant praedicare.

209. — Quandoquidem novae et particulares opiniones plerumque nocent et suis auctoribus et sectatoribus, cavebunt omnes et singuli ab huiusmodi novitate et particularitate ; imo semper in dictis et in scriptis, quoad fieri poterit, convenient.

210. — § 1. Scholasticorum nostrorum cura committatur Directori, qui eorum animum ad nostri status perfectionem informet, opportunis monitis et exhortationibus, et omni studio et diligentia consulet ut spiritum humilitatis, paupertatis, obedientiae, mortificationis et orationis, quem scholastici e Seminario hausisse debuerunt, fideliter retineant.

§ 2. Invigilet Director ne ita pietati animum applicent ut studia negligant, nec, e contra, ita studiis incumbant ut exercitia spiritualia praetermittant vel perfunctorie absolvant.

211. — § 1. Director praesentatur a Visitatore, sed a Superiore Generali confirmari debet.

§ 2. Director communem observantiam et debitam Superiori domus submissionem exacte servabit.

212. — § 1. Non desit in scholasticorum domo deputatio confessariorum, ad normam can. 1361, firmo pro iis quoque iure can. 519.

§ 2. Inter confessarios non deputetur Superior domus ; attamen potest, servatis de iure servandis, confessiones audire subditorum, qui ab illo sponte sua ac motu proprio id petant, at sine gravi causa id per modum habitus ne agat.[212]

213. — Instituant Visitatores in sua quisque Provincia Praefectum studiorum.

214. — Expleto studiorum curriculo, omnes sacerdotes, nisi a Superiore maiore ob iustam causam fuerint excepti, examen singulis annis per integrum triennium in diversis sacrarum scientiarum disciplinis, antea opportune designatis, subeant secundum modum praescriptum a Visitatore.[214]

215. — Collationes de re morali et liturgica habebuntur in singulis domibus etiam in Seminariis maioribus, iuxta tempus et modum in Congregatione usitatum ;

---

[207] (1) Decr. 617.

[212] (1) Can. 518, § 2.

[214] (1) Can. 130, § 1.

quibus addi possunt aliae exercitationes, quas Visitator opportunas iudicaverit ad scientiam et pietatem missionariorum promovendam.[215]

TITULUS IX

DE SACRA ORDINATIONE

216. — Sodales Congregationis a nullo Episcopo ordinari licite possunt sine litteris dimissoriis proprii Superioris maioris.[216]

217. — § 1. Superior Generalis et Visitatores litteras dimissorias pro suis subditis ubique existentibus dare possunt[217], cuicumque quem maluerint catholico Antistiti, gratiam et communionem Sedis Apostolicae habenti, in propria dioecesi residenti, vel in aliena de consensu Ordinarii loci pontificalia exercenti.

§ 2. Professis votorum temporariorum litteras dimissorias concedere possunt dumtaxat ad primam tonsuram et ordines minores.[217]

§ 3. Antequam illas concedant, cum suo Consilio examinare debent utrum adsint omnia requisita ad suorum ordinationem, et, si de his vere constiterit, licite illos admittent ad ordines ac litteras dimissorias conficient.

218. — § 1. Litterae dimissoriae testari debent promovendum esse de familia domus Superiori maiori subditae, et emisisse vota, sive temporaria, si agatur de ordinibus minoribus aut de prima tonsura, sive perpetua, pro ordinibus maioribus ; contineant praeterea testimonium de ultima ordinatione (aut, si agatur de prima tonsura, de recepto baptismate et confirmatione), necnon de studiis peractis ad normam can. 976, de examine, de exercitiis spiritualibus, deque aliis omnibus a iure canonico (can. 975-1001) et ab Instructionibus S. Sedis requisitis.

219. — Titulus canonicus sacrae ordinationis est titulus mensae communis vel Congregationis, vel etiam patrimonii ecclesiastici, si quis ex sodalibus nostris illud habere possit.[219] (Can. 982, §2.).

220. — Superiores maiores Congregationis facultatem habent dispensandi suos subditos : ab interstitiis, ad normam can. 978, §§ 2-3 ; a defectu natalium ;[220] ab omnibus irregularitatibus a quibus Episcopi dispensare possunt ad effectum ordinis suscipiendi ; [220] insuper, eis licet suos praesentare ad ordines etiam extra tempora.[220]

---

[215] (1) Can. 131, § 1 ; Decret. 55 ; 535.
[216] (1) Can. 964, 2°.
[217] (1) Ben. XIII, 7 sept. 1725.
[217] (2) Can. 964, 3°.
[219] (1) Can. 982, §2.
[220] (1) Greg. XIV, 21 sept. 1591 pro CC. RR.
[220] (2) Can. 990, § 1.
[220] (3) Rom. Pontifices ; ita Pius IX, 13 maii 1859.

TITULUS X

DE FRATRIBUS COADIUTORIBUS

221. — Necesse est ut coadiutores, sicut et alii missionarii, pro virium tenuitate, spiritum Christi induant, virtutesque eius, praesertim simplicitatem, humilitatem, mansuetudinem, mortificationem zelumque animarum studiose colant.

222. — § 1. Requiritur proinde ut Constitutiones communes, sicut et speciales regulas ad suum cuiusque officium pertinentes, exacte observent ; piis exercitiis diligenter incumbant, et lectioni libri spiritualis quotidie vacent.

§ 2. Tempus ne terant inutiliter, praesertim vitando familiaritatem cum externis, sed in proprio officio occupati, ordinem et bonum temporale domus prae oculis habeant.

223. — Ad vitanda plurima peccata contra paupertatem et alia gravia incommoda praecavenda, rationem expensarum fideliter reddant procuratori secundum proprias simulque fratris emptoris regulas.

224. — Curandum maxime erit a Superioribus ut fratres coadiutores nostri intersint lectionibus et collationibus spiritualibus in Congregatione usitatis, et sedulo instituantur ad christianam vitam et proprias Instituti nostri virtutes.[224]

225. — § 1. Fratres coadiutores honorabunt sacerdotes ut ministros Christi, et servient eis in Domino, respicientes eos oculis fidei ut personas sacras, viventes inter se sicut vere parentes et filii ;[225] eos libenter adiuvent, iisque humiliter oboediant.

§ 2. Ab ipso probationis tempore conentur addiscere aliquam artem factivam domibus utilem.

TITULUS XI

DE OBLIGATIONIBUS ET PRIVILEGIIS

CAPUT I

De obligationibus

227. — § 1. Sodales Congregationis nostrae, praeter obligationes quibus obnoxii sunt secundum has Constitutiones et Regulas, tenentur quoque communibus clericorum obligationibus, nisi ex natura rei vel ex sermonis contextu aliud constet.[227]

228. — Clausura servanda est iuxta normas ab hisce Constitutionibus traditas, in n. 186-188.

---

[224] (1) Conv. gen. XVI, 1788.
[225] (1) Epist. D. Bonnet, 30 iul. 1730.
[227] (1) Can. 679, § 1.

229. — § 1. Omnes et singuli debent non solum vota quae nuncuparunt fideliter servare, sed etiam secundum Regulas et Constitutiones vitam comparare, atque ita ad perfectionem sui status contendere.[229]

§ 2. Servandae quoque sunt regulae particulares officiorum et Decreta Conventuum generalium.

§ 3. Regularum et Constitutionum praescripta non obligant sub culpa, sed ad poenitentiam forte impositam a superioribus, ad normam earumdem, nisi adsit contemptus vel agatur de rebus, quae vota emissa aut ius naturale et divinum vel canonicum aliquo modo tangant.[229]

230. — Unicuique sodali tradatur exemplar harum Constitutionum, quas continenter et studio et observantia prosequi omnes contendant ; cuilibet quoque a fratribus coadiutoribus tradantur in lingua vernacula scriptae.

231. — § 1. Curent Superiores locales ut saltem semel in anno, statis diebus, legantur nostrae Constitutiones, itemque decreta quae publice legenda S. Sedes praescribet.[230]

§ 2. Decreta autem Conventuum generalium in nostris domibus legenda sunt bis in anno coram sacerdotibus et clericis qui vota emiserunt.[231]

232. — Christianae catechesis habeatur instructio, saltem bis in mense, pro nostris fratribus coadiutoribus et familiaribus, audientium conditioni accommodata.[232]

233. — § 1. Curent Superiore atque diligenter advigilent ut singuli sibi subditi exercitiis pietatis, a Regulis nostris praescriptis, fideliter perficiendis insistant, maxime quoad exercitia spiritualia quotannis peragenda, Sacri celebrationem et auditionem, frequentem sacramentorum poenitentiae et Eucharistiae receptionem, exercitium quotidianae meditationis in communi peragendae, examen conscientiae, recitationem mariani rosarii, lectionem spiritualem.[233]

§ 2. Maximae erit nobis curae, Officium divinum debite persolvere, quod in communi, etiam in missionibus, recitabitur, sed sine cantu, ut commodius proximo iuvando vacemus ; illis tamen domibus exceptis, in quibus, ratione fundationum, vel ordinandorum, vel seminariorum externorum, vel alia simili necessitate, ad cantum Gregorianum obligaremur.

§ 3. Congregatio nostra maximum profitetur cultum erga mysteria SS. Trinitatis, Incarnationis D.N.I.C. eiusque Passionis ; et peculiari veneratione prosequitur Beatam Virginem Mariam, ob immensa praesertim beneficia quae, mediante istius piissimae Matris intercessione, Congregatio suscepit.

234. — § 1. Ius et officium Superioribus est per se vel per alium nostris aegrotis, etiam seminaristis, aliisve in domo nostra diu noctuque commorantibus causa famulatus, aut

---

[229] (1) Can. 593 ; S. C. de Relig., 16 iul. 1931.
[229] (2) S. C. de Relig, l.c.
[230] (1) Can. 509, § 2, 1°.
[231] (1) Decret. 178 ; Coll. Selecta, p. 12.
[232] (1) Can. 509, § 2, 2°.
[233] (1) Can. 595, § 1.

educationis, aut hospitii, aut infirmae valetudinis, Eucharisticum Viaticum et Extremam Unctionem ministrandi.[234]

§ 2. Defunctis nostris detur mediocre funus in ecclesiis aut oratoriis nostris ad normam canonis 1221 ; quoad alios supradictos serventur can. 1216-1218.

§ 3. Ad suffragia Nostrarum quod attinet, standum est statutis Conventuum generalium.

235. — Ius et officium advigilandi ut onera Missarum adimpleantur in nostris domibus et ecclesiis ad Superiores pertinet directe et immediate.[235]

236. — Superiores maiores Congregationis tenentur, singulis saltem annis, librum in quo numerus, intentio, eleemosynae, celebratio Missarum notatur, per se vel per alios recognoscendi.[236]

237. — § 1. Litteras nullus scribet, mittet aut aperiet absque facultate Superioris ; scriptas quisque dabit Superiori ut eas vel mittat, vel retineat, prout sibi visum fuerit.

§ 2. Omnes autem sodales possunt litteras mittere, nulli obnoxias inspectioni, ad S. Sedem eiusque in natione Legatum, ad nostros Superiores maiores, ad Superiorem domus forte absentem ; et ab ipsis omnibus litteras item nemini inspiciendas recipere.[237]

238. — § 1. Nemo domo egredietur, nisi quando visum fuerit Superiori, cuius erit socium designare.

§ 2. Cum quis facultatem petierit aliquo eundi, simul aperiet quo et cuius causa ire velit ; rediens vero Superiori rationem reddet eorum quae gesserit.

§ 3. Nemo ante lucem egredietur, et ante noctem unusquisque domum se recipiet, nisi officiorum necessitas aliud exigat.

§ 4. Externos adeuntes, cum illis non loquentur nisi de rebus necessariis, aut ad salutem et aedificationem ipsorum aut propriam, aut utrumque conducentibus ; idque ea, qua par est, gravitate, ac modestia, iuxta personarum, locorum, ac temporum adiuncta.

§ 5. Superioribus fas non est permittere ut subditi extra domum degant, nisi gravi ac iustade causa, atque ad tempus quo fieri potest brevius iuxta normas in Congregatione traditas ; pro absentia vero, quae sex menses excedat, requiritur semper venia Apostolicae Sedis, excepta causa studiorum,[238] et nisi agatur de exercitio functionum propriarum Congregationis.

239. — § 1. Curent Superiores ut sodales, a se designati, praesertim in dioecesi in qua degunt, cum a locorum Ordinariis vel parochis eorum ministerium requiritur ad consulendum populi necessitati, tum i8ntra tum extra nostras ecclesias aut publica oratoria, illud, salva disciplina Congregationis, lubenter praestent.[239]

§ 2. In nostris ecclesiis paroecialibus servetur, congrua congruis referendo, praescriptum can. 415.

[234] (1) Can. 514, § 1.
[235] (1) Can. 842.
[236] (1) Can. 843 § 2.
[237] (1) Can. 611.
[238] (1) Can. 606, § 2.
[239] (1) Can. 608, § 1.

§ 3. Superiores advigilent ne divinorum officiorum in nostris ecclesiis celebratio catecheticae instructioni aut Evangelii explanationi in ecclesia paroeciali tradendae nocumentum afferat.[239]

240. — Nemo librum, aut componet, aut ex una lingua in alteram vertet, et in lucem edet, sine expressa tum approbatione tum facultate Superioris Generalis, et servato praescripto can. 1385-1394 Codicis iuris canonici.

CAPUT II

De privilegiis

241. —Omnes Congregationis sodales, fratribus coadiutoribus et seminaristis non exclusis, gaudent clericorum privilegiis de quibus in cc. 119-123, aliisque Congregationi directe concessis,[241] necnon omnibus privilegiis et facultatibus quae per communicationem in Bulla erectionis Congregationis nobis concessa ab Urbano VIII, confirmata sunt a Pio VII, (3 iul. 1805 et 16 mart. 1821).

242. — Iidem ipso facto amittunt huiusmodi privilegia Congregationi concessa, cum e Congregatione egrediuntur vel dimittuntur.

243. — § 1. Congregatio gaudet privilegio exemptionis in omnibus.[243]

§ 2. Sodales directe subduntur Superiori Generali quoad disciplinam et gubernationem, ita ut Superior Generalis obtineat in omnes domos, res, personas et Superiores omnimodam superioritatem et auctoritatem.

§ 3. Attamen in iis quat attinent ad missiones, aliasque functiones qui proximum spectant, ut directio et magisterium Seminariorum externorum, exercitia spiritualia ordinandorum cleri saecularis, collationes ecclesiasticae eiusdem cleri, sodales subsunt Ordinariis locorum ; item quoad quamcumque sacram praedicationem externis habendam extra domos nostras,[243] et in casibus a iure expressis

244. — § 1. Sodalis Congregationis extra domum illegitime degens privilegio exemptionis haud gaudet ;

§ 2. Qui, etsi legitime extra domum degens, delictum aliquod commiserit a loci Ordinario puniri potest, si a proprio Superiore praemonito non puniatur.[244]

245. — § 1. Interpres authenticus privilegiorum nostrorum est Conventus generalis, aut Superior Generalis ; item Vicarius Generalis.

§ 2. Privilegia sunt late interpretanda,[245] sed iuxta Congregationis Constitutiones et usus.

---

[239] (2) Can. 609, § 3.
[241] (1) Can. 680.
[243] (1) Alex. VII, 22 sept. 1655.
[243] (2) Alex. VII, Pastorali Officio, 7 oct. 1662 ; Ben. XIV, Aequa Apostolicae, 5 apr. 1744 ; Conv. gen. II, sess. 29.
[244] (1) Can. 616.
[245] (1) Priv. n. 16.

§ 3. Superior Generalis privilegiorum nostrorum usum potest suis subditis restringere, limitare, imo etiam tollere.

TITULUS XII

DE FUNCTIONIBUS CONGREGATIONIS

CAPUT I

De missionibus, caeterisque congregationis Functionibus erga proximum obeundis

246. — § 1. Unusquisque, cum sese offeret occasio, consilio et admonitione proximum iuvare nitetur, et ad bona opera exercenda eum incitabit.

§ 2. Nullus tamen curam dirigendi aliquem suscipiet, nisi in exercitiis spiritualibus, missionibus, illisque Congregationis domibus, in quibus Nostri regimen habent animarum, aut aliis occasionibus, cum ad id applicati fuerint a Superiore ;

§ 3. Sed in iis etiam nemo, absque licentia et approbatione Superioris, ullas instructiones vel vivendi formulas, scripto unquam dabit.

247. — § 1. Nemo publice concionabitur, aut e suggestu catechizabit, nisi fuerit ad id a Visitatore approbatus, et ab eodem Visitatore, aut a suo Superiore immediato ad id applicatus, et debita canonica missione munitus ad normam can. 1328.

§ 2. In missionibus tamen poterit earum director, cum expedire in Domino iudicaverit, et sit periculum in mora exspectandi per litteras responsum Superioris, concionatores et catechistas ad tempus mutare, alios substituendo ; dummodo de ratione huiusmodi mutationis, quam primum poterit, Superiorem admoneat.

248. — § 1. Ituri ad missiones secum semper habeant facultatem concionandi et audiendi confessiones ab Ordinario loci in quo missio tradenda est ;

§ 2. Et, peractis missionibus, antequam revertantur domum, Dominis nostris Episcopis, si ita ipsis visum fuerit, referent quae circa illas gesserint ; sed prius consulendus est Superior, ut personam, et modum ad id agendum, designet.

249. — § 1. In ingressu et egressu missionis petent omnes benedictionem a parochis, et si absint, ab eorum vicariis ;

§ 2. Et nihil maioris momenti facient, nisi prius illud iis communicaverint, et ipsis invitis quidquam aggredi cavebunt.

250. — Nos in missionibus nemini erimus oneri ; sed omnia nostra exercitia peragemus quantum fieri poterit, gratis et absque ulla retributione vel sustentatione temporali ; oblata tamen habitatione, necessariaque supellectili uti licebit.

251. — Unusquisque debet ardenter optare, et etiam cum res postulat, humiliter petere, ut visitandis aegris aut iurgiis et litigiis componendis maxime in cursu missionum applicetur

; attamen ut caritas per obedientiam sit bene ordinata, nemo huiusmodi opera misericordiae suscipiet sine Superioris licentia.

252. — § 1. In proponendis dubiis circa casus conscientiae in confessione occurrentes, magna prudentia et cautela adhibenda erit ; ita ut nunquam possit dignosci persona de qua agitur.

§ 2. Et ut malis quae inde possent oriri occurratur, nemo dubia de ullo casu conscientiae alicuius momenti in confessione audito, proponet, nisi prius consulto Directore missionis.

253. — § 1. Missionariorum, sive Sacerdotum Missionis nomen, nobis proprium, satis demonstrat missionum opus esse inter munera nostra primum et potissimum. Quapropter non debemus sub ullo praetextu illas unquam omittere, sed unusquisque ita ad easdem se convertet ; ut sit semper paratus ad missiones toties obeundas, quoties eum obedientia vocabit.

§ 2. In missionibus serventur ordo particularis et praescriptiones directorii equidem diligenter ac religiose.

§ 3. Visitatoris est instituere directorem missionis, cui missionarii simul cum illo laborantes cum omni humilitate in omnibus tanquam Christo obedient.

254. —Missiones quoque apud Infideles, tantopere a S. Sede commendatae, et a sodalibus nostris iam ab aetate S. Vincentii Patris nostri inchoatae, nobis maxime cordi erunt ; quare omnibus viribus incumbere debemus ut Missiones Congregationi nostrae concreditae conserventur ac floreant.

255. — §1 In territoriis Missionum, praeter statuta ac regulas nostras, sequi tenemur quoque praescripta canonum 293-311 codicis iuris canonici, et peculiaria S. Sedis decreta atque instructiones.

§ 2. Curandum est ut in Missionibus nostris, una saltem domus formata habeatur, et visitatio quantum possibile erit, a Visitatoribus regulariter fiat.

§ 3. Inter apostolici muneris praecipua munera praestat ut missionarii formationi cleri indigeni, sive religiosi sive saecularis, sicut traditum est, incumbant.

256. — § 1. Diligenter describantur bona Missionis, ea secernendo quae sunt propria Missionis ab iis quae ad Institutum nostrum spectant ; illa administranda sunt ad normam Instructionum S. C. de Propaganda Fide ; ista vero ad normam Constitutionum nostrarum. § 2. Curandum erit ut erigantur saltem quaedam domus, servatis de iure servandis, quae pertineant ad nostram Congregationem.

§ 3. Quoad bona quae recipiuntur in Missionibus, attendendum est ad intentionem offerentium.[256]

257. — Perutile, imo necessarium est, pro felici Missionum exterarum successu, studium accuratius et usuale saltem unius inter praecipuas linguas locorum, ubi missionarii

[256] (1) Leo XIII, maii 1881 ; S. C. P. F., 10 maii 1868.

commorantur, sive propter ministeria inter catholicos exercenda, sive propter fidem inter infideles, schismaticos et haereticos propagandam.[257]

258. — § 1. Quoniam monialium directio missiones aliasque Instituti nostri functiones non parum moraretur, omnes et singuli ab illis dirigendis omnino abstinebunt, nullusque eas inviset, aut apud illas praedicabit, etiam in ipso missionum cursu, nisi prius ad id expressam Superioris, saltem particularis, facultatem habuerit.

§ 2. Et licet nostra Congregatio ad Filias Caritatis dirigendas, ex ipsarum institutione iam deputata sit, nemo tamen ex Nostris illarum directioni operam dabit, aut apud illas se conferet, aut etiam cum illis habebit colloquium, sine eiusdem Superioris licentia.

259. — Congregationi peculiaris erit cura, infirmos, non solum domesticos verum etiam externos, cum Superioris consensu, invisendi ac sublevandi ; illis tum corporalia, tum spiritualia subsidia, quae commode poterunt, subministrando, praesertim in missionibus ; et praeterea singularem curam adhibendo in confraternitate caritatis erigenda ac visitanda.

260. — Ministeria nostra, domi aut etiam extra domos nostras, exercenda erga ecclesiasticos externos ordinandos maxime et seminaristas, sicut et erga alios in secessu spirituali dirigendos, non debent, sub praetextu missionum, negligi : quare, quoties a Praelatis et a Superioribus vocati sumus, ex Instituto nostro fere aequaliter, licet missiones sint praeferendae, astringamur ; idcirco unusquisque ad illa recte et pie exercenda, se Deo lubenter dicabit.

261. — § 1. Simplicitas, quatenus primaria, et maxime propria missionariorum virtus, ab iis semper et ubique sit fideliter exercenda ; illam tamen accuratius ad praxim redigemus in missionibus, maxime dum verbum Dei annuntiabimus rusticanis, cum quibus, tanquam simplicibus, esse debet ex ore nostro sermocinatio eius.

§ 2. Idcirco stylus concionum nostrarum, et catechismorum simplex erit, et ad captum populi ; necnon iuxta simplicem methodum, qua usa est usque adhuc Congregatio.

§ 3. Propterea, unusquisque a molli et affectata locutione abhorrebit ; nec studebit in cathedra veritatis, curiosos et nimis exquisitos animi conceptus, et inutiles argutias proferre.

262. — § 1. Qui seminariis externorum, directioni ordinandorum, conferentiis cum parochis, et aliis ecclesiasticis, aut similibus exercitiis applicabuntur, illa simplici ac populari loquendi ratione similiter utentur ; et insuper studebunt eos omnes, non minus ad pietatem quam ad doctrinam, tam exemplo, quam verbo promovere ; sed praesertim nitentur cum illis agere in omni humilitate, mansuetudine, reverentia, et affabilitate.
Qui vero exercitiis spiritualibus tradendis vacabunt, eadem, quoad fieri poterit, observabunt.

263. — Missionariorum zelo valde commendatur diffusio sacrae numismatis Beatae Mariae Immaculatae ad eius cultum promovendum moresque reformandos ; item

[257] (1) Conv. gen. XXII, n. 293, a. 1867.

scapularis rubri usus, praeseferentis Passionis D.N.Iesu Christi signa necnon Orationis Christi in horto memoriam.

Caput II

De paroecias regentibus

264. — Cum alicubi Congregatio habeat proecias sibi concreditas, serventur a Nostris, qui munere parochi aut vicarii inibi funguntur, normae quae sequuntur.

265. — § 1. Ad paroeciam Congregationi concreditam, Visitator sacerdotem e Nostris praesentat Ordinaio loci, qui eidem, servato praescripto can. 459, § 2, instutionem concedit.[265]

§ 2. Huiusmodi autem parochus est, ratione personae, amovibilis ad nutum tam loci Ordinarii, monito Visitatore, quam Visitatoris, monito Ordinario, aequo iure, non requisito alterius consensu ; nec alter alteri causam iudicii sui aperire multoque minus probare tenetur, salvo recursu in devolutivo ad Apostolicam Sedem.[265]

§ 3. Vicarii cooperatores a Visitatore, audito parocho, praesentantur Ordinario, cuius est eosdem approbare ;[265] eorum remotio iisdem normis regitur ac de parochis dictum est.[265]

266. — § 1. In iis, quae ad disciplinam Congregationis attinent, sodalis subest Superiori, cuius proinde est, et quidem privative respectu Ordinarii loci, in eius agendi rationem circa observationem votorum et Constitutionum inquirere eumque, si casus ferat, corrigere.[266]

§ 2. Parochus vel vicarius, licet ministerium exerceat in domo seu loco ubi maiores Superiores ordinariam sedem habent, subest immediate omnimodae iurisdictioni, visitationi et correctioni Ordinarii loci, non secus ac parochi saeculares, unice excepta observantia disciplinae Congregationis nostrae.[266]

§ 3. Ubi parochus aut vicarius suo muneri defecerit, Visitator ius cumulativum cum Ordinario loci habet in eum poenas deernendi, ita tamen ut, si aliter a Superiore, aliter ab Ordinario decernatur, praevaleat decretum Ordinarii.[266]

267. — § 1. Bona, quae sodali nostro obveniunt intuitu paroeciae, cui praeficitur, ipsi paroeciae acquirit ; cetera acquirit ad instar aliorum sodalium Congregationis.

§ 2. Non obstante paupertatis voto, eidem licet eleemosynas in bonum paroecianorum, vel pro scholis catholicis aut locis piis paroeciae coniunctis, quovis modo oblatas accipere aut colligere, et acceptas sive collectas administrare ; itemque, servata offerentium voluntate, pro prudenti suo arbitrio, erogare, salva semper vigilantia sui Superioris ; sed eleemosynas pro ecclesia paroechiali aedificanda, conservanda,

---

[265] (1) Can. 456.
[265] (2) Can. 454, § 5.
[265] (3) Can. 476, § 4.
[265] (4) Can. 477, § 1.
[266] (1) Can. 630, § 2.
[266] (2) Can. 631, § 1.
[266] (3) Can. 631, § 2.

instauranda, exornanda accipere, apud se retinere, colligere aut administrare, pertinet ad Superiorem, si ecclesia est Congregationis ; secus ad loci Ordinarium.[267]

§ 3. Quoad bona temporalia : si pecunia sit data praoeciae vel missioni aut Congregationi intuitu paroeciae vel missionis, pro eius collatione, requiritur consensus praevius Ordinarii loci ; cui ius quoque est cognoscendi de administratione fundorum legatorumque, quae fuerunt tributa ad Dei cultum beneficentiamve eo ipso loco impendendam ; itemque de pecunia data paroeciae vel missioni aut Congregationi, intuitu paroeciae vel missionis.[267]

TITULUS XIII

DE EXITU ET DIMISSIONE NOSTRORUM

A CONGREGATIONE

268. — Praeter normas proprias Congregationis in Constitutionibus contentas, circa egressum sodalium a Congregatione, servanda sunt, congrua congruis referendo, praescripta can. 637-645 iuris canonici ; et circa dimissionem can. 647-648 pro votis temporariis ; can. 654-668 pro votis perpetuis.[268]

269. — § 1. Perdurante vinculo votorum temporariorum, nemo egredi potest licite sine votorum dispensatione concessa vel a Romano Pontifice, vel a Superiore Generali iuxta Constitutiones, vel nisi, ad normam iuris canonici 647-648, dimissus fuerit a Superiore Generali cum consensu Consilii per secreta suffragia, cum iure recursus ad Apostolicam Sedem ex parte dimissi.

§ 2. Qui e domo nostra illegitime egredietur cum animo non revertendi, vel si legitime, non redit eo animo se subtrahendi religiosae oboedientiae, ab obligatione Regulae et votorum minime solvitur, et debet sine mora ad Congregationem redire.[269]

§ 3. Item dicendum est de eo qui, sine Superiorum licentia, domum nostram deserit cum animo redeundi.[269]

§ 4. Superiores debent eos sollicite inquirere, et ipsos, si vera paenitentia acti redeant, suscipere.[269]

270. — § 1. Ipso facto habendi sunt tanquam legitime dimissi quibuscumque votis ligati sint :

1° Publici apostatae a fide catholica ;

2° Qui fugam arripuerint cum muliere ;

3° Attentantes aut contrahentes matrimonium aut etiam vinculum ut aiunt civile.

§ 2. In his casibus sufficit ut Superior maior cum suo Consilio emittat declarationem facti ;[270] quae tamen declaratio facti non requiritur ad hoc ut sodalis ipso

---

[267] (1) Can. 630, §§ 3-4.
[267] (2) Can. 631, § 3 ; 533, § 1, 4° ; 535, § 3, 2°.
[268] (1) Can. 681.
[269] (1) Can. 644, § 1 ; 645, § 1.
[269] (2) Can. 644 § 3.
[269] (3) Can. 645 § 2.

facto habendus sit tanquam legitime dimissus.[270] Curet autem Superior probationes facti collectas in domus regestis asservare.[270]

271. — § 1. Vota perpetua dispensari possunt tum a Romano Pontifice, tum in actu dimissionis aut legitimi egressus a Superiore Generali.[271]

§ 2. Si vero concedatur a Superiore Generali, dispensatio effectum suum non habet nisi postquam dimissus, si sit in sacris constitutus, Episcopum benevolum qui eum incardinet, invenerit ; si priusquam Episcopum benevolum inveniat, dictus clericus Congregationem relinquit, suspensus maneat.[271]

272. — § 1. Quoad missionarios disciplinae impatientes, Constitutionum contemptores, monitis non obtemperantes, cum laicis perpetua colloquia habentes et mundi spiritum undique anhelantes et exhibentes, si pervicaces sint : in Seminario interno per tempus probationis sufficiens, cuius iudicium penes Superiorem Generalem erit, detinendi sunt ;

§ 2. Quod si accedere recusant, e sinu Congregationis eiiciendi sunt, servatis formis a iure statutis.[272]

273. — § 1. Ad dimissionem eorum qui sacros ordines non susceperunt, Superior Generalis una cum Consilio procedere potest summario modo, constito de gravibus causis dimissionis, deque sodalis incorregibilitate ad normam can. 647, § 2 ;

§ 2. Detur dimittendo plena respondendi licentia, ad normam can. 650, § 3, eiusque responsiones fideliter deferantur ad Superiorem Generalem ; pateatque eidem recursus intra decem dies in suspensivo ad S. Sedem.[273]

274. — Ad dimissionem eorum qui sunt in sacris ordinibus constituti, si renuant petere a Superiore Generali dispensationem a votis, ad normam Constitutionum, servandi sunt can. 654-668 pro casu eiectionis a Congregatione.

275. — In casu gravis scandali exterioris, vel si aliquis indignus frater coadiutor vel clericus retineri non potest sino magno Congregationis damno, potest a Superiore Generali cum suo Consilio ad plura suffragia, ita tamen ut Superiori Generali unicum suffragium competat cum praerogative in paritate, ad saeculum remitti, etiam post emissa vota, sive temporaria, sive perpetua[275], et res S. Sedis iudicio sine mora subiiciatur.[275]

276. — Qui e Congregatione, expleto votorum temporariorum tempore aut obtento saecularizationis indulto, egrediantur vel ex eadem fuerint dimissi, nihil possunt repetere ob quamlibet operam Congregationi praestitam.[276]

---

[270] (1) Can 646.
[270] (2) Com. int. cod., 30 iulii 1934.
[270] (3) Can. 646, § 2.
[271] (1) Alex. VII, 1655 ; Clem. X, 23 iun. 1670 ; Ben. XIV, 18 dec. 1742 ; Decret. 554, 7.
[271] (2) Secret. Cong. de Rel. Rescr., 13 maii 1946.
[272] (1) Decr. 352 Conv. Gen. 1786.
[273] Com. int. Cod., 29 iun. 1918 pro S. I. ; cfr. Priv. C. M., n. 67 ; Can. 647, § 2, 4°.
[275] (1) Const. Sel., Clem. X, n. 6.
[275] (2) Can. 668 ; 653.
[276] (1) Can. 643, § 1.

II. REGULAE seu CONSTITUTIONES COMMUNES.

(omittuntur)

III. FONTES CONSTITUTIVI IURIS CONGREGATIONIS

(omittuntur)

IV. APPENDIX

1. Formula Emissionis Votorum Temporariorum

Ego N. N. indignus sacerdos (vel diaconus, vel subdiaconus, vel acolythus, vel clericus, vel frater) Congregationis Missionis, coram beatissima Virgine et curia coelesti universa, voveo Deo, ad annum, paupertatem, castitatem, et Superiori nostro eiusque successoribus obedientiam, iuxta Instituti nostri regulas seu constitutiones ; voveo praeterea me pauperum rusticanorum saluti ad annum in dicta Congregatione vacaturum, eiusdem Dei omnipotentis gratia adiuvante, quem ob hoc suppliciter invoco.

2. Formula Emissionis Votorum Perpetuorum

Ego N. N. indignus sacerdos (vel diaconus, vel subdiaconus, vel acolythus, vel clericus, vel frater) Congregationis Missionis, coram beatissima Virgine et curia coelesti universa, voveo Deo paupertatem, castitatem, et Superiori nostro eiusque successoribus obedientiam, iuxta Instituti nostri regulas seu constitutiones voveo praeterea me pauperum rusticanorum saluti toto vitae tempore in dicta Congregatione vacaturum, eiusdem Dei omnipotentis gratia adiuvante, quem ob hoc suppliciter invoco.

3. Formula emissionis votorum temporariorum usque ad tempus servitii militaris :

Ego N. N. indignus sacerdos (clericus, vel frater) Congregationis Missionis, coram beatissima Virgine et curia coelesti universa, voveo Deo usque ad tempus servitii militaris paupertatem, castitatem, et Superiori nostro eiusque successoribus obedientiam, iuxta Instituti nostri regulas seu constitutiones ; voveo praeterea me pauperum rusticanorum saluti usque ad item tempus in dicta Congregatione vacaturum, eiusdem Dei omnipotentis gratia adiuvante, quem ob hoc suppliciter invoco.

4. Formula emissionis votorum temporariorum post servitium militare :

Ego N. N. indignus sacerdos (clericus, vel frater) Congregationis Missionis, coram beatissima Virgine et curia coelesti universa, compleo ad triennium quae Deo emisi vota paupertatis, castitatis, et Superiori nostro eiusque successoribus obedientiae, iuxta

Instituti nostri regulas seu constitutiones ; voveo praeterea me pauperum rusticanorum saluti eodem lapsu temporis in dicta Congregatione vacaturum, eiusdem Dei omnipotentis gratia adiuvante, quem ob hoc suppliciter invoco.

V. INDEX RERUM ANALYTICUS

(omittitur)

I. Rybolt, C.M.
11/06